

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.априла 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Да констатујемо да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници Матовић и Радоњићи.
- Затим браниоци Радић, Крстић, Палибрк, Брадић, Борковић, Стругар, Шћепановић, Перовић није ту њега мења Шћепановић.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Адвокат Шћепановић данас ће мењати Перовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- Онда Петронијевић, Ђорђевић и Бобот.
- Оптужени Николић, Поповић, Момић, Сокић, Булатовић, Мишић, Миладиновић, Богићевић, Видоје и Вељко Корићанин, Кастратовић и Брновић.

Данас смо позвали сведока Вукотић Марка по предлогу оштећених и предлогу тужиоца, то је био заједнички предлог.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи.

Наставак доказног поступка.

Испитивање сведока Вукотић Марка.

Добар дан.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукотић Марко?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позвали смо Вас као сведока. Као сведок...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја се извињавам мало ако можете јече пошто сам, не чујем баш добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Кажем да смо вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину и не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој

срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сада ћемо узети Ваше личне податке, реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Војин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени, годину?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: 19.07.1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Село Љубенић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Моје пребивалиште исто, пребивалиште село Љубенић, Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А боравиште је овде?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Боравиште је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше занимање?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Занимање, дипломирани економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете, да ли сте у сродству или можда у завади са оптуженима којима судимо Миладиновић...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате коме судимо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам ни у сродству ни у звади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и још да Вам кажем да се пре давања исказа полаже заклетва, а ту је текст испред Вас и требате да га прочитате наглас.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала, ја ћу сада да унесем ово у записник, значи уписали сте оца.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

Судимо овде за догађаје од 01. априла у селу Љубенић 1999. године и 14. маја у селима Ћушка, Пављан и Захаћ, на подручју Косова. Предложили су пуномоћник оштећених и тужилаца да Вас испитамо као сведока. Рећи ћете нам да ли сте били уопште на Косову 1999. године и да ли сте били у свом родном селу 1999. године 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато шта се тада догодило, а иза тога испитаће Вас тужилац и оштећени пуномоћник и иза тога странке, дакле окривљени и браниоци и ми. Ето изволите.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја сам тада био у то време значи тих 78 дана бомбардовања у Пећи, био сам у селу Љубенићу и ово да се вратим на ову причу око истине, ја ћу покушати да чињенице које знам изнесем не са мржњом и са страхом него са једним божијим осећањем, а то је нешто што је јаче од тога, са љубављу. Једино тако можемо доћи до истине, значи немојте да ме схватите погрешно, значи не желим да се не да не желим да се замерим никоме, него не желим, желим само доћи до истине која је онаква каква јесте, тешка, опака и зла

и да се та истина изнесе на начин да се никада више не понови. Ја сам као порески инспектор у граду Пећи радио тада и ја и још један мој колега смо добили задатак, позвани смо од војске једино нас двојица, ја сам тада био у војној униформи као резервиста и под наоружањем. Кретао сам се значи по граду Пећи онако како смо добијали задатке у оно време колико сам могао да радим, били смо на обезбеђење касаране у Пећи, највећи део тога времена сам тамо и провео. У тим паузама сам ишао у село Љубенић за време бомбардовања говорим, значи од 24. марта па све до краја, ишао сам и у село Љубенић и кретао сам се и са наоружањем и без наоружања слободно, значи страха је наравно било, али сам се слободно кретао и знао сам много тога шта се дешавало и све што се дешавало, дешавало се у једном лошем, остало је то мени у једној веома ружној и лошој успомени. Само да нагласим овде мој однос према оружју које сам носио и према униформи коју сам носио могу да кажем да се граничило са неким стањем које није баш нормално, под знацима навода нормално, што сам ја то оружје носио, а нисам га употребљавао, значи нисам ниједан метак испалио из те пушке коју сам носио, ја сам све то што се дешавало тада сматрао као једно велико лудило, као једно велико зло у коме ја нисам желео да учествујем и поносан сам на то што нисам учествовао у томе злу, успео сам али и ово моје сведочење овде данас је узроковано неким мојим како да кажем психичком nelaгодношћу која ме прати од оног дана када се десило то што се десило у Љубенићу 01. априла и можда превише прихватање одговорности за то што се десило на мене, значи ја се осећам можда у овој ситуацији овде не као сведок, моје осећање се прожима и на ону другу страну као и окривљени, могао би слободно да будем и окривљени, можете да судите и мени. Зашто мени, зашто нисам урадио нешто што сам можда требао да урадим као грађанин и као човек, као Србин, као неко ко штити достојанство своје и дужан је да штити и достојанство других људи, ето зато сам ја и пријавио се да будем сведок и то је мој мотив основни да будем сведок, да помогнем расветљавању једног зла у којем су сви оптужени учествовали заједно са мном и са свима који смо били актери свих тих дешавања и догађаја тамо, ја само у том правцу видим и у том смислу видим моје сведочење, никако да осудимо некога, да некога оптужимо јер и бог не суди људима прије њихове смрти, а зашто бисмо онда то ми, него да будемо свесни где смо били, шта смо радили, ко смо били и зар је то морало баш тако да буде да се не би никад поновило. У том смислу моје сведочење ја видим и дошао сам овде са једним малим осећањем страха, а чим је човек у страху или има осећање мржње, онда је то стање, које ми стање то није нормално, зато желим да овде изнесем ситуацију онако мирно и савесно и одговорно, онако како ја видим да је била и како је била без.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: ...неуропсихијатра...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опомиње се адвокат Петронијевић да не додацује и не омета сведока.

Хоћете да седнете можда?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, нећу да седнем на ову опаску би одговорио, да нама је свима потребан психијатар, посебно данад, а онда већ прошло је толико времена да то лудило оценимо као лудило значи и ова судница и ми сви заједно смо сведоци једног лудила, значи ствари које се решавају оружјем и где људи решавају ствари на силу, а не закони, онда је то извините све је то лудило, но опростићете ми овде има највише правника и адвоката и тако даље, ја мислим онде где се боје људи од људи ту нема ни државе, а онда где се боје људи закона и где су пред законом страшљиви јадни и мали, ситни, то је за мене место у којем је сигурно живети и где можемо срећно живети, а не онде где људи узимају власт у своје руке, а посебно ако тим људима дамо оружје и да на тај начин решавају конфликте и проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви кажете да Ви нисте користили оружје, а шта сте радили 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја сам 01. априла био у јединици у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој јединици, само нам то реците, реците нам која је то јединица?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па сада не могу да се сетим јер ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то војска или полиција, разумете?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То је војна, војска, војска, ми смо обезбеђивали касарну у Пећи од НАТО бомбардовања, значи касарна у Пећи имала је истурене неке магацине горе у шуми и ми смо тамо обезбеђивали те објекте, то је јединица која је била од 14-15 људи, значи ми смо наоружани били и чували смо те објекте од НАТО бомби. Бомбе су падале по касарни свакодневно а ми смо их чували, тако је то било мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је бомбардована касарна?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па она је читаво време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада први пут?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: А први пут је бомбардована сад не могу да се сетим свих тих датума, али одмах у почетку је бомбардована, пало је сигурно много бомби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али када не знате у односу на 24. март?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У односу на 24. ту је одмах негде у почетку било негде априла месеца тако почеле су да падају бомбе по касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите нам шта је било 01. априла, где сте Ви спавали уопште, јесте ишли кући или ту у граду?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, ја сам спавао у граду, имао сам стан у граду и онда сам ја преко дана био на обезбеђењу касарне, а увече и некад је било зависи од смене некад ноћу, некад дању тако да сам спавао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где сте 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тог 01. априла у тим поподневним сатима негде око, сад не знам тачно време, али отприлике негде око подне и тако или поподне нисам сада сигуран, ја сам отишао у Загрмље, то је село поред Љубенића јер ја, моја кућа се налазила између та два села, између села Љубенића и села Загрмље. Загрмље је село српско искључиво, можда је било две куће албанске, а село Љубенић је село са 120 и нешто кућа Албанаца и 25 кућа Срба, али моје више

сам се дружио са грађанима села Љубенића зато што ми имовина, имање и све то више у то село и ја сам добро познавао и албански језик јер сам одрастао у том селу и више сам се са тим људима дружио Албанцима, него са Србима, тако да сам ја све те људе који су да кажем не баш све, али њих 80% веома добро познавао, одрастао сам са њима, значи радио са њима, а посебно те две године пред бомбардовање, ја сам организовао у селу Љубенић изградњу водовода, то је локални водовод који смо ми из сопствених средстава градили из планине Копривник на 2 хиљаде и 500 метара надморске висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да се вратимо на 01. април.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да се вратимо на 01. април, да тог 01. априла сам у селу Загрмље наишао, интересовало ме да видим шта је са Србима, где су, и онда сам ишао селом колима наравно и онда сам свратио у кућу Лутовац, чуо сам пуцњаву горе по планини, чуо сам рафале и прво што ми је пало на памет да су НАТО трупе прешле на нашој територији и прво што ми је пало на памет то је био страх, односно осећај да ето рат је ту дошао, значи Американци и НАТО је прешао, то је граница одатле од те планине Копривник до границе можда има ваздушне линије 5-6 километара. Било ми је нејасно зашто се пуца, зашто толико прође неколико и чујем рафале и то одјекује планина, питао сам овога Милутина Лутовца да ли он чује то и да ли он претпоставља шта би то могло да буде, каже не зна, ја сам онда отишао према селу Љубенићу, онда сам на месту звано Пољенице, то је једно пољанче између на ободу села, наишао сам на групу Срба, њих 4-5, то сам у изјави тамо написао како се они зову и питао сам их шта се то дешава, речено ми је каже нешто веома лоше, наши комшије изгледа пуца се у њих и изгледа да страдају и са дубоком забринутости су кометарисали то што се дешавало са тим што се дешавало, касније сам посматрајући са тог места видео сам да ми кажемо у мом месту они како се зову, то су просјечи, значи онај део где се низ планину спуштају дрва, тако то су те не знам то у географији каже, знао сам али ми кажемо просјечи, то су ти путеви које киша направи и људи носећи дрва низ те просјече су силазили наоружани људи, препознао сам у њима униформе српске војске и тада сам то доживео као свој лични пораз, лични пораз када сам видео. Иако сам ја исто ту униформу носио, исто то оружје јер сам знао да нису се обрачунавали горе са терористима него сам знао да су тамо моји комшије цивили, које сам ја претходно требао да обавестим да се спасавају и да беже можда се то у мом сведочењу касније да дође и то на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели нешто или?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја нисам ништа видео, ништа нисам видео конкретно значи ниједног мртвог цивила, нити сам тада знао зашто је то пуцање било, касније је све догађаје показао сам тамо, били ти цивили који су се сакривали и који су побегли у шуме рачунајући да ће да се спасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то ту из шуме излазили ти војници?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не из села?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Из шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из шуме да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте видели војника?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ја сам, тако нисам једно три четири војника сам видео тако да силазе одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали још нешто карактеристично осим униформи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неке траке око рукава?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па нисам био толико близу да могу то да видим, нисам био тако близу, то је било удаљено значи од тог места Пољенице до тог места где су они силазили можда је било удаљеност једно километар и по, два тако да нисам могао да детаље видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да пружимо она прилику пуномоћнику и тужиоцу да Вас испитају пошто су они предложили да дођете. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан господине Вукотићу, ја сам заменик тужиоца Драгољуб Станковић. Реците ми до које године сте живели у Љубенићу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: До 12. јуна 1999. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате колико је Љубенић имао становника?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па мислим да је имао негде ако је то било 120 кућа, негде око 500-600 становника што Срба, што Албанаца, мислим око 100 Срба да је било а негде око 500-600 Албанаца, мислим тим подацима не могу да будем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато да ли су Албанци све време били у Љубенићу током рата?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Током рата ако говоримо од 24. до....

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Током бомбардовања?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Током бомбардовања су били колико је мени било познато све до трагичног дана углавном ту онај део који је носио оружје и био УЧК највероватније нису били јер они су, крили су се на местима где, а они који су цивили и они који нису имали оружје, они су наивно веровали да ће њих да мимоиђе ратни тај пламен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете тог трагичног дана, на који то датум мислите?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: 01. април.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато шта се десило 01. априла па то зовете трагични дан?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Десило се 01. априла то сам касније сазнао, тог дана нисам знао, чак трећег дана сам тек сазнао када сам у комуналном предузећу у Пећи директор је био Влаховић, хтео сам неки део за чесму тамо да набавим за неки базен који сам правио горе кући, па ми је требао неки вентил за ту чесму, свратио сам код њега или као да ме вукао неки предосећај да не знам нешто ме вукло да одем тамо у то комунално, било је 8 сати, 9 сати тако отприлике, то је 02. април и када ме видео овај Слободан Влаховић, иначе смо ми другари и познаници, раширио је руке „Марко“ каже „ето можеш да видиш где су твоји љубенићани сада и шта је са њима, ја сам стао онако не разумем о чему се ради „Слободане“ каже „ено их“ каже „други дан стоје побијани по селу, ако хоћеш да их видиш можеш да одеш да их видиш“, мени су се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где да их видите, нисам разумео?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где да их видите?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да их видим у селу како су поубијани, то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да видите њихове лешеве?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да видим њихове лешеве, јер је он тада спремао, да будем јасан, он је тада спремао камионе комуналног предузећа који су личили на, да те лешеве склоне и они су уствари та служба је радила на сахрањивању лешева, његова комунална служба, тако да су они видим када сам изашао у двориште видео сам спремају се ти камиони и спремају се Роми који су запослени у тој фирми да те лешеве уклоне са места, ако тако ми је речено, један мој комшија, он је смогао храбрости да оде и да види лешеве, ја нисам имао храбрости да одем да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Влаховић Слободан или Слоба како га зовете, рекао нешто како су они страдали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Није ми рекао конкретно јер нисам ја, ја сам био сам свестан како су страдали јер сам се вратио у мислима уназад два дана и онда сам схватио да је то та пуцњава која се дешавала, да је то због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете та пуцњава, је ли то пуцњава коју сте чули у Загрмљу када сте били тога дана?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да, коју сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли онда чули из Загрмља ту пуцњаву из правца села Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, из правца, из шуме, ја говорим сада из шуме, то у Љубенићу што се дешавало вероватно се десило пре него што сам ја дошао у село, ја сам негде можда око подне оно што је успело да побегне из села, они су после ишли за њима горе, али оно што је било директно ту у селу, ту нисам чуо пуцњаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо сад да се вратимо на разговор са Влаховићем, чини ми се да сте рекли да је то био 02. април?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, чини ми се да је био 02. два дана после тога, значи два или три дана лешеве су били по улицама села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Села ког?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Љубенић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам је рекао још Влаховић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ништа он је знао, знао је од пре да ја имам неку овако како да кажем везу пријатељску са Шиптарима из села Љубенић и он је само рекао „ено види сада можеш да видиш своје љубенићане где се налазе и шта је са њима“ у неком тону шаљивом мада ја то тако нисам то доживео, доживео сам јако тешко ту чињеницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је причао детаље како су они страдали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није. Кажете да сте видели да се тада тога дана припремају камиони?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ближе да нам кажете зашто се ти камиони припремају, ко је био око тих камиона?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ја сам схватио да ти камиони иду, ја, није ми то Слободан ништа рекао, схватио сам да ти камиони иду управо за чишћење и санацију терена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи чишћење и санацију?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па сахрањивање лешева и склањање јер то је већ три дана, то је већ зараза била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато да ли су камиони заиста кренули?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су покупили?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То не знам тог тренутка нисам знао, ја сам отишао, отишао сам на посао чини ми се, нисам сигуран али чини ми се још нисам ангажован тада у јединицу, него сам се јављао на посао или сам био ангажован, не могу сада да тачно да се сетим свега, али сам се вратио на посао и са једном мучнином и тако да, е од тада је кренуло један код мене проблем, од тада је код мене кренуо неки проблем да сам ја мого нешто више да урадим да спасим те људе и да спасим и оне који су убијали и оне који су убијени, да сам реаговао на прави начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после тог разговора са Влаховићем ишли лично у Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после тог разговора са Влаховићем разговарали са неким из села Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: А тих дана не јер они су, није било из села Љубенића што се тиче Албанаца, нико, а што се тиче...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су отишли?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мислим да су онда отишли сви према Албанији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На кога то мислите када кажете сви?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Онда мислим на становнике, на Албанце, на становнике села Љубенић, а ако је неко остао онда је то могуће да је остао да је остао у граду или тако даље јер сам сазнао касније да је било и таквих случајева који су, који нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми када сте први пут имали контакте са Албацима из села Љубенић, после тог догађаја?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Задњи пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Први пут?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па први пут ја мислим да је то било негде 2-3 године после бомбардовања, телефоном сам се чуо са једним мојим пријатељем који ме и данас ословљава „брате“ и ја њега и који је имао проблем од УЧК, који је вођен на стрељање због тога што се дружио са мнош, не само да сам чуо то од њега него и од других и можда та веза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре тога контактирали са неким из?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре тога имали неку комуникацију са Албанцима из села Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не. Не. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од неког Албанца сазнали шта се то десило 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, од Албанаца нисам сазнао него од Срба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Влаховић Слобе да ли Вам је још неки Србин причао о томе шта се десило 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па како да не, то је, ми смо сазнали али нисмо сазнали колики је обим тога, знали смо да је начињен зло је направљено у селу велико, али нисмо знали колики је то обим био, тек после рата значи можда две, три године када сам ступио у контакт са Албанцима који су из тог села, онда су ми они рекли да је то било 60, 70 у неким причама 80 тако да, и онда је мене интересовало наравно ко је од њих, па онда су ми говорили тај и тај, тај, ја сам све њих и лично познавао, барем 80% убијених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ја Вас добро разумео да сте Ви осим Влаховић Слобе разговарали са још неким Србином?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току бомбардовања?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У току бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате који су то Срби?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па не могу, са многим Србима, сад не могу да се баш конкретно значи са мојим другарима из јединице, са колегама са посла, са комшијама из села Лутовци, па онда са њима сам разговарао па са Мирковићима, са Милићима и нас је интересовало шта се то десило, шта се то десило у селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од њих чули информацију шта се то десило у селу 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, од њих сам чуо да је било то што је, да је нека јединица ушла паравојна, тако је и онда мене је мучило то зашто се ти људи нису одмах похапсили када су урадили то што су урадили да их спрече да даље чине таква зла, чудило ме да од наше власти да нису предузели нешто да спрече даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули нешто на тему која је то паравојна формација и ко је командовао том формацијом?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па видите нисам конкретно, причало се о „Френкијевцима“, о „Шакалима“, причало се тако, знао сам неке, неке, па се онда посебне униформе имали, једни посебно други по лицима су имали некакве ратничке боје и тако даље, али нисам ја могао да их разликујем ко је из које јединице и ко је, мада је тада у мом или можда тада сам ја мислио, веровао сам да су уствари то паравојне формације, што верујем и данас да је то тако било, који нису имали везе са влашћу, војном влашћу и тако даље, не знам колико сам у праву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате бројчано колика је та јединица била која је по Вашим информацијама била у селу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте „Френкијевце“, шта то значи, ко су ти „Френкијевци“ да ли познајете неког од тих припадника?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте „Шакале“, да ли познајете неког од припадника?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за командира или команданта?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, причало се онда је један међу њима био веома, њихов вођа, Мртви, тако, Мртви то је био појам када се помене Мртви значи тај је, ето после сам касније сазнао и како се презива тај човек и како је завршио и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте чули за „Мртвог“?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па чуо сам да је у Аргентини умро, да је оболео од неке тешке болести и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он са својом јединицом био у Љубенићу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја сам тада од неких, ето тако међу људима чуо да је он управо руководио са том јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, колико је Албанаца убијено тога дана?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па касније сам чуо, ево и сада знам отприлике да је то било негде седамдесет, осамдесет људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте први пут чули за то?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Први пут сам чуо овамо, када сам дошао у Београд, први пут сам чуо, када смо стигли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас разумео да је то било 2003. године?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: 2002., 2003. године, тако, о неком броју и о неким цифрама јер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то број?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па тада се говорило о неких педесет, шездесет људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То су ми рекли овај, људи из Љубенића, са којима сам се чуо телефоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте и када имали информацију да су се Албанци који су отишли, да су се вратили у село Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, када су се Албанци који су отишли из села, вратили у село Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, чуо сам да су се вратили, овај, одмах после, значи, 15., 16., 17. јуна, после бомбардовања, значи одмах у том и онда су у том наступу у повратку, уништили све српске куће у селу, попалили и до темеља срушили, и мој је воћњак страдао са хиљаду стабала воћа, посечено је, шума, седам, осам хектара, све је то посечено, то је шума са великим стаблима и тако даље. Али све је то ништавно, односно и дан-данас ја када одем тамо, ја не могу да прођем крај села ту, у коме сам одрастао. Људи ме са подозрењем гледају и виде мене, у мени непријатеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, поред тога што сте имали информацију да је око шездесет људи убијено, да ли сте сазнали, да ли је нека кућа у селу тога дана била спаљена?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па око спаљивања српских кућа код свега тога, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не српских, мислим на албанске куће.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: А на албанске куће?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 01. тог априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Није ми било познато, није ми било познато, јер нисам улазио у село, тада нисам уопште улазио у село, од када је почело бомбардовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, кажете да сте обукли војну униформу, па ми реците, да ли то значи да сте Ви били мобилисани?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте радили, како кажете, у Пореској управи, у цивилној служби?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је мобилисао, којој сте војсци припадали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па припадао сам, мобилисао ме је овај пуковник, ми лично смо се знали, сада не могу да се сетим имена, одмах овај, не знам, била је, ваљда је код нашег начелника у Пореској дошла ова наредба да он одреди двојицу или су ме они одредили, немам појма, али углавном ја и Жарко Родић смо одређени пред Пореском управом, да носимо наоружање и да дужимо оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате, која је то војна јединица била, шта је било задужење те војне јединице, како се звала та војна јединица, формацијски?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Формацијски, исто Вам не могу рећи, јер не знам тачно како се звала, ја имам овај, из све те приче само онај податак да сам вратио оружје у Крушевцу, годину дана после, односно три месеца пошто сам се повукао у Србију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте се Ви раздужили?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Раздужио сам се негде можда тамо био је септембар или је октобар месец, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је нешто уписано у војну књижицу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Уписано је, у војној књижици, војну књижицу сам изгубио, немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ту пише, да ли се сећате, из војне књижице, која је то формација била?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не могу да се сетим, која је формација била, заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за 177. одред Војске Југославије?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Територијална одбрана?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за командира Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за Миличка Јанковића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате било.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Миличка Јанковића? Био је командир у Пећи, не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, ја Вас питам.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Онда, чуо сам за Миличка Јанковића, да је био неки од команданата у Пећи, чини ми се. Ја се нисам много, овај, бавио тиме ко је, ко је којом јединицом руководио и ко је ко од тих људи у војном врху, нити је овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали непосредног старешину?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имао сам непосредног старешину, то је Жарић био командир одељења, исто резервиста, Жарић, не могу да се сетим имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је он издао налог да одете тамо да чувате тај објект?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да, ми смо добили налог, да чувамо објекте и ми смо земунице направили и ми смо у тим земуницама боравили. То је изнад касарне у Пећи, то су бараке, то су војни магацини, испод тих војних магацина смо ми боравили читаво време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте долазили у Пећ?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да, па имали смо ми у сменама смо радили по групама, значи смена ради и онда смо могли да одемо кући да спавамо, да се истуширамо, пресвучемо и да поново се вратимо, тако отприлике по дванаест сати је трајала смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли на било који начин можете да определите време када сте обукли униформу и када сте отишли на задужење?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па мислим да је то време негде било од ето тако, кажем, 01., 02., 03. априла, па све до краја, овај дејстава. Ја сам и униформу и све наоружање које сам дужио, све сам то донео у Србију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате каква је ситуација била у граду Пећи после 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, каква је ситуација била?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па била је ситуација, било је паљевина, димило је, било је, мир и тишина, није било становника, једноставно једна мукла тишина која је, овај, по граду си могао да идеш без икаквих овај и ноћу и дању, није било становника, али је било повремено паљевине и овај, повремених паљевина је било. Међутим, временом тамо негде 18.-19. априла, ја сам и спасао, да кажем, условно речено, спасао, колико сам спасао, једну породицу, једног мог колегу који се крио овај са женом и са троје деце у некој кући, зове се Гани Гаши, у некој кући у Пећи и онда када су, када је осетио да је откривен, онда је он изашао из тог стана и отишао је до аутобуске станице у Пећи. Тада ме звао мој кум који је био шеф аутобуске станице, Ацо Давидовић и рекао ми каже, „овде твој колега Гани Гаши, молим те, изгубиће живот он и породица му, дођи, овај, па види шта ћеш са њим“. Ја сам одмах дошао колима и повео га у мој стан и ту

је ноћ преспавао. И сутрадан сам га повео тамо према кули, то је било негде 17.-18. април, а пре тога сам исто тако једну групу Албанаца из села Затра код Пећи, али пре значи 28.-29. марта, пребацио до куле горе и омогућио им да мирно пређу и то су била из породице Боби њих тројица и један из породице Авдулахај, а њихови родитељи су, тада сам их и видео, вратили су се у село и они су погинули са овима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали неки телефонски контакт са Албанцима из Љубенића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам и у току и пре бомбардовања, и све док није се то десило у Љубенићу, имао сам контакте са Вебијем Авдулахајем, он је имао тај не знам како се тај телефон звао, да ли су били мобилни или неки телефони које је он, овај, он ме је звао из планине, из шуме и говорио ми, једном приликом је рекао, "Марко, ми смо сви побегли", а то је било пре бомбардовања, били су напади на село и онда су они бежали у шуму, каже, остала ми је мајка у селу, Рука и имао је једног брата неспособног који је био дебилан и умоболан, није хтео да иде са њим и они су остали у кући, каже, молим те, овај, спаси га ако можеш. Ја сам тада возио један ауто, „Фолцваген“, спаси их ако можеш и поведи их у град код мог ујака у Затру. Ја сам то испричао мом брату Јанку и он ми је рекао, теби ће када буде ова полиција срела и видеда да идеш по селу тамо, страдаћеш од њих самих, али мене знају, дај мени ауто, ја ћу да их извучем из села. И тако да је он отишао и он их је из села извео и спасио их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се са Вебијом чули после тог разговора, после 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Те године не, изгубио сам сваки контакт све до две, три године после, значи 2002., 2003. године, сам ступио у контакт са њим. Јао извињавам се, извињавам се, из Улциња ме је звао, из Улциња ме је звао и рекао ми, ја сам каже сада у Улцињу и добро смо и тако. Тада ме је звао баш у току бомбардовања телефоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је звао уочи 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Није. Он је тада, 01. априла већ је прешао преко, у Црну Гору, он је пошао са првом групом се повукао из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Гани Гаши?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Гани Гаши, да, то ми је колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са њим?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Он је овај са породицом изашао из села, јавио ми се телефоном када је дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког села је изашао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Извињавам се из града, из града, из града Пећи, он је преспавао ту, то вече у мом стану и са породицом сам га ја извео и он је овај, јавио ми се, јавио ми се када је стигао у Улцињ, не знам, мислим из Црне Горе негде, јавио ми се телефоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте током марта 1999. године имали разговор са Бором Влаховићем?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, Бору Влаховић никада нисам упознао, само сам чуо за њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тражили да разговарате са њим?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам тражио, јер га нисам познавао, јер нисам могао ништа са њим да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се било са ким из полиције тражили и разговарали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почело бомбардовање?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па видите, овај, од свих тих руководиоца у што су радили у полицији, ја сам једино познавао Радована Папоњка, зато што ми је он био први овај комшија у згради у којој сам ја живео, он је био командир саобраћајне полиције. Али када сам био замољен од стране Албанаца, мојих комшија и пријатеља и кумова из села Љубенић да, ако могу икако, да овај, ургирам код полиције, што је било у време почетка бомбардовања, односно пре бомбардовања или у том неком интервалу, нисам сигуран баш тачно, овај, да им пренесем овим војним старешинама и полицијским у Пећи, онако какво јесте стање, да они нису прихватили наоружање од Ослободилачке војске Косова, одбили су јер су били већином у партији Ибрахима Ругове, ја сам знао за то да је то било, било је настојања од УЧК да им дају оружје, они су како сам ја имао сазнања, одбијали и наивно сам веровао да може неко да помогне њима, да не буду, да их нико не дира и онда сам ја са Радованом, седели смо и пили смо кафу, и рекао сам, „Радоване, ја сам везан за то село, везан сам за те људе, одрастао сам са њима“ и овај, не само што сам везан, емотивно него и кроз рад и кроз дугогодишњи живот са њима, схватио сам да су то мирни људи, повучени, да не учествују у никаквим дејствима са УЧК, тако да су УЧК-ајци покушавали, ја кажем УЧК-ајци, тако је наш назив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То мислите на Албанце из Љубенића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: На Албанце, на Албанце, да су они, овај, провокативно покушавали да буду увучени у редове УЧК, па су они намерно пуцали на војску и полицију, ту у атару села Љубенића, пошто пут пролази, само да би овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем овде да Вас не ометају, и Вас и мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, ради се о становницима села Љубенић, албанске националности?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да, ради се о људима албанске националности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је Радован одговорио?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па да сам ја њега тада послушао, како ми је рекао, они би били данас живи и не би ја верујем било ни овог суђења данас. Рекао ми је дословце, види Марко, каже, њима не треба, не може се помоћи, имамо инструкције из врха да треба све репродуктивно становништво албанско уништити. Значи на други начин, ја сам то схватио, као што и сада верујем да је

то тако, као један његов, потреба код њега да се покаже веома важним, како он може да учествује у томе, да одлучи о животу и смрти. Ја сам га неозбиљно схватио, мало сам се насмешио, па кажем, Радоване, рекох, то је тешка, овај, квалификација за нешто што ме могу да верујем да неко може тако да нареди. Он је сасвим озбиљно ме погледао и каже, „тако је“. И ја му нисам веровао као што и дан-данас не верујем у једну такву небулозу и такву једну причу, али тако ми је речено и ја да сам њега, у преносном смислу, он ми је фактички рекао, иди и реци нека беже. Када сам дошао, овај у село, сутрадан ове моје комшије из села, значи то је био негде 26.-27. март, са својом супругом сам био, да режем воћке, резао сам воћке и онда дошао је мој кум, један је био Авдуљ Бога, а други кум Шабан Хускај. И видно узнемирени, рекли су ми, Марко, каже, ми још нисмо побегли, видимо цео град Пећ се исељава, ми смо још у селу, шта нам ти кажеш, да ли си био, да ли си разговарао са неким у полицији. Онда сам ја тада, мени је то сада са овог аспекта гледано, доста благо реаговао, рекао сам, види, бежите, нема вам опстанка ту, цео град иде, значи не иду цабе, идите и ви, бежите, немојте да остајете у селу. То сам рекао Шабану и Авдуљу, Шабану Хускају и Авдуљу Бобију. Авдуљ Боби је погинуо, а Шабан Хускај је преживео. ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам, коју је тада функцију, да ли је уопште био на функцији Радован Папоњак када сте са њим то причали и када Вам је он то рекао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Он је био на функцији командира саобраћајне полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се одвоје репродуктивни Албанци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Саобраћајне полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? А то сте цитирали шта је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цитирао сам шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто нешто тихо много причате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што је говорио у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На којој функцији?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мислим да је био командир саобраћајне полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Авдил Боби и Шабан Хускај?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, рекао сам малопре, то су моји кумови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли се нешто са њима десило 01. априла 1999. године?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: 01. априла Авдуљ, касније сам сазнао, ја тада, али дан, два после тога, чуо сам да је Авдуљ Боби у болници у Пећи, овај, када сам отишао да га посетим, да видим, он је већ умро, значи од последица рањавања, он је у болници умро, Авдуљ Боби, а Шабан Хускај, касније сам сазнао, значи после рата, после сукоба, да је остао жив и да је он у том, међутим, пао је,

претварао се да је мртав и шта ја знам, то су већ приче које не мора да су истините, али тако сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значе нешто имена Селим Укшинај?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Селим Укшинај, познајем, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам они нешто причали, шта се десило 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам нешто значи Бек Лаћи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Љаић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, а Бек Љаић, да, то је већ, Бек Љаић и то је човек који је, кога сам упознао 2011. године, 2010., то је власник једног ресторана, он је мене знао, пошто сам ја радио у Пореској полицији, знао је он мене, а ја њега нисам тада познавао пре рата и у његовом ресторану на 13. километру у Руговској клисури, онда ми је причао неке приче, којих сам се ја, нисам могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је испричао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Е то су те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2011., тужиоче.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: 2010., 2011.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то важно за доказивање ових навода оптужнице коју сте поднели, изменили, проширили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам нешто значи име Ранко Стојковић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Значи, то ми је комшија из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете о њему да нам кажете?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта знате о њему?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па за Ранка знам да је овај радио у полицији Пећ, мислим да је тада био већ и у пензији. О њему имам сасвим мишљење једно коректно, коректан човек и комшије и немам ниједну примедбу на његово понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукотићу, прекидам Вас, не због тога што причате, него због тога што тужилац сада мора да ми објасни, шта доказује овим питањима? Шта доказујете овим питањима, у односу на оптужницу, проширену оптужницу, измењену, поднету, јединствену измењену оптужницу, шта доказујете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Посредна сазнања која сведок има о ситуацији у Љубенићу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који од навода оптужнице доказујете? Шта доказујете овим питањем, ко је?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Шездесет убијених, како је рекао сведок у селу Љубенићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И сада доказујете то путем питања, шта знате о Стојковићу, нисам име упамтила. Како је рекао име?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што имам информацију да је Стојковић имао разговор са сведоком и причамо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му је причао, о чему?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О 01. априлу 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је Стојковић извесни нисам име, хоћете ме подсетити име. Које је име?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ранко Стојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је Ранко Стојковић сведоку Вукотић Марку причао шта се догодило 01. априла, а сведок већ прича о томе да је он већ чуо шта се догодило 01. априла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сведок је већ рекао, на који начин је сазнао шта се догодило 01. априла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не питате, да ли Вам је сведок Стојковић рекао него питате, шта знате о сведоку Ранку Стојковићу. Сада мене интересује, шта то доказује?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи сада ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, само ми то објасните и онда ћемо даље, значи да доказујемо. Ово је сведок за кога сте Ви накнадно сазнали и ми смо дозволили да га Ви позовете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У записнику када сте прихватили саслушање овог сведока, стоји да сам се ја сагласио са предлогом пуномоћника оштећеног за овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и да сте накнадно сазнали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једна индиректна сазнања од представника пуномоћника оштећених. Имам само још једно питање, па ћу препустити питања пуномоћнику оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде онда питајте, оно што доказује наводе оптужнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од Ранка Стојковића сазнали нешто за злочине 01. април 1999. године?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам са Ранком контактирао директно, нити сам од њега било шта сазнао, нити априла месеца, само знам касније из приче да је он доста у селу овај, нас враћао код Албанаца и да су њега Албанци из села Љубенића на неки начин очекивали од њега помоћ и очекивали заштиту и тако даље, то сам касније чуо, али тада нисам од њега сазнао шта се деисило у селу Љубенић, јер нисам много са њим ни контактирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се мене тиче, то је то. Препустио бих даље пуномоћнику оштећеног питања, а сведок је њихов.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако могу до тоалета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде док овде евидентирам да ће пуномоћник, господо, да правимо паузу или? Да завршимо сада и господин Вукотић да може да иде. Ви до тоалета? Хајде изађите и вратите се одмах, а Ви реците, да ли сте се уморили, да ли хоћете да седнете?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро онда ћемо сада да наставимо са овим питањима, којима пуномоћник оштећених, па онда и браниоци и ми. Сачекаћемо овако да се врати.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сачекамо само мало да се врате оптужени, топло је овде. Вратили сте се, хајде да наставимо сада. Изволите господине Радонићи. Значи сада Вас пуномоћник, који је заправо и предложио да Вас позовемо, да Вам поставља питања. Немојте, касније, касније. Изволите, немојте за сада, молим вас, да завршимо. Изволите, добро, касније. Изволите.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хвала. Господине Вукотићу, Ви сте сада нешто рекли да су неки овај грађани села Љубенић дошли код Вас да траже помоћ. Хоћете нам рећи, који су и када је то било, колико дана пре тог догађаја?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Видите господине Радонићи, ти контакти су били свакодневни, али четири човека су једно на два месеца или месец дана пре бомбардовања, дошли код мене, да ми изнесу ситуацију каква је у њиховом селу, то су били овај, Алимехај Мето, он је пензионисани новинар, онда Адем Харадинај и овај Шабан Хускај и Авдуљ Боби, код мене кући у село, да ми кажу ситуацију каква је, да они имају проблема са овај, Ослободилачком војском Косова, који хоће да их увуку у њихове редове, да они не желе да оружје да приме, да прихвате и тако даље, углавном да скратим причу, није можда битно за ово суђење све то, али они су са што је битно за мене, да су са великим поверењем и поштовањем који су они према мени исказивали, дошли да траже разумевање, да траже помоћ, да не би овај, страдали од полиције, да значи ја пренесем људима одговорним у полицији да то село заиста нема никаквих намера да се боре против Србије, нити са оружјем. Можда вербално да, они су сви били на страни Косова и тако даље, то стоји, међутим, не оружаном силом, него на други демократски начин, као што је то у програму Демократске партије Косова било и ја сам уважио те људе, прихватио то што су ми рекли, ја сам у контактима са људима ето тако колико сам ја имао могућности, они су мени више веровали него што сам ја могао да постигнем. Ја сам био један обичан инспектор, порески који није могао много шта да им помогне, али ето у неком разговору сазнао сам шта је. А овде конкретно дан, два после бомбардовања, дошла су ова двојица о којима сам причао, Шабан Хускај и Авдуљ Боби, да под хитно пођем код неког одговорног у полицији, да молим да они буду заштићени од стране полиције, да буду заштићени јер су они лојални грађани државе Србије. Тада сам ја био, Влаховића нисам познавао, Радована Папоњака сам познавао, али нешто.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: То сте испричали.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, то сам испричао.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хоћете нам рећи онда конкретно, шта Вам је рекао Радован Папоњак?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ево то опет понављам оно што сам исто пре рекао, значи, конкретно да они овај, не бавим се тим послом, да ја ургирам, то је узалудан посао, нити његов, нити мој, него једноставно имају наредбу из врха власти, да ли војне или политичке, не знам, да се обрачуна на такав начин према.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Дакле, да имају наредбу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да имају, сада, да ли је то наредба или је то само један став који је неко измислио, међу њима, не могу да тврдим, ја верујем више да је то једна.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Он Вам је тако рекао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Он ми је рекао, имамо ми такав став, не наредбу, не бих рекао да је то наредба, него да је то став, руководство једноставно, ко не буде са њима, са нама, него да је против нас, да треба га прогнати са Косова, што је било можда коректно да су то објавили јавно, па да знају људи да побегну сви, а не да остану на овај милост и немилост појединцима који су узели закон и власт у своје руке.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЋИ: Је ли вама он рекао конкретно које људе да истерате, које да ликвидирате?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, у том смислу зна се шта је мислио да каже под репродуктивно становништво, значи неке ето. Ја сам се, мислим, зачудио, тад нисам ни пренео, било ме срамота да кажем људима Албанцима пази то је став.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЋИ: То сам баш хтео да вас питам, јесте ли ви пренели то? Јесте ли после тога разговарали са неким?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мислим не верујем ни онда, ни сада не верујем али ето тако је било. Не могу да верујем, или можда верујем оно што желим да верујем али углавном ја нисам то Авдуљу Бобију пренео нити Шабану Хускају, само сам им рекао да су ме питали да ли да бежимо реко сам им „Бежите, нема вам опстанка, зашто да не бежите“ и онда је почео Шабан да завија, па каже како да оставимо краве, па куће, ово, оно. Па реко види ако си ти јунак и храбар ти остани али чим чујеш да пуца бежи у шуму као што сте навикли да бежите али ето ја сада, било је примедбе овде са ове супротне стране да мени можда треба психолог, можда заиста треба. Ја сам од тада у једној трауматичној ситуацији и превише свео кривицу и одговорност на себе да сам лично отишао у село и да сам им рекао „бежите бићете сви уништени“ не би дошло до овога данас, ето преузео сам неку велику одговорност...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо разумели.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То је на мене можда и разлог што сам овде дошао да се пред својом савешћу пред вама оправдам.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ви сте били ту и рекли сте да сте познавали све сељаке из тог села, да ли знате неког конкретно да је био из тог села у УЧК?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам. Моменат, само, извињавам се.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЋИ: Кажите.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Причало се за Авдију да је он тада међу нама Србима, каже он је УЧК, пошто га нисмо гледали ту кући да је он био УЧК и да је он после са јединицом долазио у село и тако даље.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЋИ: Кога, који?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Авдија.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЋИ: Авдија, име?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Авдија, сад не могу да се сетим презимена али он није страдао, он је и данас жив и пито сам га, знали смо и за Љира, и Љир Авдулахај, он је сад у Швајцарској и он је био у јединицама и то у Крушевцу доле, рецимо и за њега знам тада да је био у јединицама код Рамуша Харадинаја. ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: А да ли је била нека јединица ту у селу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јединица у селу није била, то ја никад нисам видео, ја сам се у селу кретао и пре, значи од рата, ако рачунамо 1998. маја месеца ја сам био у село нон стоп управо везано за изградњу тог водовода. Ми смо договоре правили око тога како да скупимо паре да воду доведемо и тако даље, тако да сам ја у тим разговорима нашим у вези воде и бавили се и тим политичким питањима ајде ко је та УЧК, ко то напада, ко, шта, тако да сам ја на неки начин ушо и у те поре, видео сам да они заиста не зато што се плаше од ратног сукоба него сам веровао да они не верују у начин борбе који је ослободилачка војска Косова пропагирала тада 1998. године, нису веровали и тако су већина њих остали у партији Ибрахима Ругове.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Молим вас, рекли сте за овога Влаховића да сте разговарали да вам је он то рекао да идете да погледате те ваше сељаке, односно суграђане, да ли вам је он рекао где ће да их сахране, односно покопају тамо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Није, а да ли знате где су они после њихова тела премештена?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ја сам после сазнао, ето колико је то истина, да су они сахрањени ту негде одмах испод пута у село па да је касније после свет је преко интернета чуо где су они сахрањени и да ли је то снимљено из тих сателита, да су они чуо сам раскопали та тела и да је део тих тела пребачен у Србију, да су ископали и да су их пренели на друга места, нисам то, не бих волео да улазим у те детаље јер није ми то познато.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли има неког грађанина албанске националности из села ту да нисте били ви у неким добрим односима са њим?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нема. Никад није било од кад сам.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли су други грађани српске националности били у неким тешким односима са?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, никад. Ја да знам не, није било ни туче, није било ништа, ми смо живели ко сав нормалан свет заједно са њима. Радили на пољу заједно, спортом се бавили заједно, ишли у школу заједно, значи није било никаквих, није било све до ових дешавања ратних е онда су се захладили наравно односи од 1991., '92., '93. од кад је Милошевић дошао на власт.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала. Ја више немам питања на исцрпно испитивање од стране тужиоца немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли одбрана има питања? Изволите господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Прво бих изнео ову примедбу коју смо мало час колега Ђорђевић и ја хтели да дамо, процесног

карактера је, сматрамо да је након испитивања од стране тужиоца сведок којег је тужилаштво потребно је да се испита од стране одбране и да пуномоћник оштећених није странка у процесном смислу онако како је то Закоником о кривичном поступку предвиђено. Ви сматрате другачије, учинили сте то што сте учинили, ми сматрамо да је то повреда али опет имамо и ми право да унакрсно испитујемо сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли завршили с том примедбом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, не ометајте молим вас господина Петронијевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што бих имао одговор управо на ово питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тешко, тешко, судија, он мене може да омета, знате то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да не може да вас омета, нити да деконцентрише али такође моја је обавеза да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тачније, касније да ме сагледа, знате, касније да тужилац сагледа то. Господине, кажите нам следеће како знате ко је оптужен пред овим судом?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Како знам ко је оптужен?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па знам, имао сам прилику скоро пре годину дана кад сам са господином Радоничијем био у контакту у Пећи да ко је оптужен али да први пут сам за та имена чуо тада.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да их набројите?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Како да набројим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је оптужен пред овим судом?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: По именима, само видим из позива да је Топлица, Топлица како се презива, не могу ни презиме да се сетим, то из позива сам видео један од оптужених.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А знате ли ко су остали оптужени?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли ко су остали оптужени?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам вас разумео.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли ко су остали оптужени?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Одговорили сте на питање суда да нисте ни са ким у завади, како знате ако не знате ко је оптужен?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ето кад ме пита да нисам у завади, не знам, нисам ни у завади.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како знате да их не знате?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам, знам сигурно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не знате ко је оптужен а знате да их не знате, то вас питам, нелогично је потпуно. Пише тамо, извињавам се судија.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам, ја нисам разумео питање, опростите господине.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија вас је питао да ли сте у завади са неким од ових људи, ви кажете „Нисам“. Ја вас питам да ли знате ко све ту седи, ви кажете „Не знате“, ја вас питам како онда знате да нисте у завади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао му Радоници прошле године.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја одговарам на питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли вам то неко рекао или ви то знате?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја одговарам само на питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ево ја вас питам, одговорите на питање.

Како знате да нисте са неким од ових људи у завади ако не знате ко седи тамо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам ко седи тамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А како знате да нисте у завади?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па видите, ја не знам какве су то, проверавате моју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кредибилитет.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Кредибилитет.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Наравно. Ви сте у унакрсном испитивању.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господин Радоници пошто вас је предложио и тужилац морали су да вас поуче да се сада налазите у фази унакрсног испитивања.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево ја ћу учинити то што они нису учинили, а по новом закону то подразумева шире испитивање и могућност проверавања вашег кредибилитета у многим стварима, у многим стварима.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Менталног стања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако дође до менталног стања, ми ћемо предложити вештачење и то није била сумња у том правцу. Нисте ми одговорили на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао му Радоници прошле године.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам разумео питање, ја бих вам одговорио али заиста нисам разумео питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево још једном, питам вас јесте ли у завади са неким од ових људи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па како бих био у завади кад их не познајем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како знате да их не познајете а не знате ко седи тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте га прво, јел му рекао Радоници.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мислим то је дупло питање, немам појма.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, молим вас, ово је унакрсно испитивање.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја заиста не знам како да вам одговорим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим вас да ми дозволите шта сведока...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам дозволим једно исто, али пазите унакрсно није једно исто десет пута.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није уопште једно исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте једно исто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведок одговара да не зна ко тамо седи, вама је одговорио под заклетвом да није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али вама је одговорио да је са Радоничијем разговарао прошле године и да му је рекао ко су ти људи, он је рекао „видео сам да не познајем никог“.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А то је питање на крају да ли вам је Радоничи рекао ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је он рекао, он је то рекао на почетку, то сте га прво питали „Разговарао сам са Радоничијем прошле године.“

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али исто тако, судија, рекао је на моје питање да не зна ко седи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па не можете десет пута да га питате.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ништа друго. Шта вам је још господин Радоничи рекао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мене је као, ето, грађанина тог села и тако, интересовало ко су ти људи, одувек ме то интересовало да знам ко су, зашто су то урадили и то је оно питање на које сам можда из знатижеље и дошао да будем и сведок овде да видим због чега радим то што радим и нисам те људе познавао заиста, немојте да ме терате да сам их познавао кад нисам, нити их сад познајем. Ја само знам из једног суђења из прошле године ко је био окривљени, значи из тог записника прочито сам. Мени та имена не значе ништа, једино „Мртви“ као појам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које је то суђење које помињете?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам, да ли је то било суђење пре годину дана у вези овог случаја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где? Везано за овај случај?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је то суђење било?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ни то не могу, мислим ја сам негде прочитао у неком, да ли је то у новинама било објављено, да ли негде, не могу сада да се сетим где сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Помињали сте неки записник, ко вам је дао тај записник?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па мислим да је то био неки записник али не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И шта сте из тог записника сазнали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да ли је то било у новинама нешто писано, ја сам се интересовао у новинама да прочитам или преко интернета, верујте ми ја сад не могу да знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајде упутите нас где сте нашли тај записник да га ми нађемо.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Записник са суђења, ја мислим да је то записник био са овог суђења овде из прошле године код Мустафе Радоничија у његовој канцеларији.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тамо сте га прочитали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, прочито сам и чини ми се да је то тада, да сам тада наишо на тај записник и да је то то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Када сте први пут и коме причали о овом догађају који сте данас овде изнели?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Први пут и коме?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не бих могао да се сетим али многима сам причао о моме и многима и на многим местима ово што сад причам вама.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте неке од званичних органа давали било какву изјаву када и где?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Од званичних, никад.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због чега?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Никад, зато ме што никад нико није ни ништа питао, откуд знам, ево први пут.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ко вас је сад од званичних органа питао о овоме?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ко ме први пут питао? Па ево сад данас овде разговарамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко вас је питао данас да дођете за ово сведочење од званичних органа?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нико, од званичних органа нико.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па што сте онда дошли? Који је мотив вашег доласка и свега тога?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја сам у изјави која је код тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо га позвали.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Значи говоримо о томе како сам ја доша овде, значи оно што сте и ви поменули да ми можда треба психијатријско вештачење, можда сте ви у праву.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није тачно, то нисам рекао. Рекао сам да нисте код психијатра.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: А нисам код психијатра, добро. Али углавном.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте извртати, нисам имао намеру да вам то кажем.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знате имам, имам апсолутно разлоге зашто сам овде јер имам трауме одређене, у одређеним тренуцима сам имао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад су почеле те ваше трауме?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па богами почеле су одмах после бомбардовања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико дуго трају те ваше трауме?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: И често пута сам сањао то, можда сам превише преузео одговорност на себе да сам могао нешто више да учиним да спасим људе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који је фактор који је одлучујући да сте се јавили да сведочите било коме па и господину Радоничију?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Први и основни фактор јесте тај да се ослободим од једне душевне море и тих тешких снова јер ти људи који су побијени долазе ми у сну понекад. Превише прихватам одговорност јер сам могао ја ту нешто да урадим да их спасем и да рецимо ово моје сведочење буде искоришћено у смислу да се никад и никад Србима то не деси. Мене нападају, нападају да сам ја, у овим причама кад причам, ти си издао, ти си издајник Срба, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико дуго је прошло од овог догађаја до данас?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Срби то нису радили.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је прошло дуго од овог догађаја до данас?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Колко је прошло дуго?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Од овог догађаја?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ако рачунамо '99. – 2012. онда је то 13 година.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте радили све то време? Нисте осетили ту вашу грижњу савести да у том периоду то урадите?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па осећао сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Позовете новинаре, телевизију, испричате неком, олакшате душу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Осећао сам то цело време али није било прилике. Колебао сам се, размишљао сам о себи дуго, мада да моја пражњења, те моје опседнутошћу тим догађајем празнио сам се са људима и пријатељима тако на славама, на свадбама и тако причо сам ето шта ми се десило, боље да није ми се то десило као кривицу неку сам преузимо превише на себе и тако даље и на тај начин сам се празнио. И ово моје сведочење овде је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којим поводом сте били у Пећи пре две године?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којим поводом сте били у Пећи пре две године?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Пре две године?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ја сам у Пећи био пре пет дана.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, ја вас питам пре две године када сте контактирали са колегом Радоничијем, овде пуномоћником оштећених.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ево видите, ја у Пећи имам имовину, имам земљу, имам кућу која је порушена, покушавам да је обновим и немам разумевања од власт на Косову да ја хоћу кућу да обновим онде где је била зато што ми кажу „није ти безбедно ту, срушиће ти ту кућу коју ти будемо направили, зато што знате шта сте урадили ви.“

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, тим поводом сте били?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тим поводом сам био.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које сте се обраћали од званичних органа?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Обраћао сам се званично Министарству за повратак на Косово, њиховом одељењу у Пећи, тражећи да ми се обнови кућа и не само ја него и моја браћа и нисмо изашли на разумевање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико имате имовине у Пећи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико имате имовине?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имамо имовине, ја сам део имовине продо, значи продо сам три хектара земље.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте то продали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Пре једно две-три године, ту у селу Љубенић баш овим о којима причам, они су то купили и имам део имовине још које ако не будем могао тамо да живим и да се вратим онда ћу и то да продам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико још имате имовине?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па имам ја хектар и 80 ари, а моја браћа имају један брат има 5-6 хектара, други 3 хектара, они неће да продају хоће да се врате да живе, а ја хоћу да продам и да се уколико не будем могао да живим тамо да наставим да живим овде у Србији.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам вас сада разумео, хоћете да продате или хоћете да живите тамо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Пазите, све зависи од времена, видите какве су ове промене политичке можда ћу моћи и да живим сад тамо уколико се буде смирила ситуација, сада још није мирна ситуација.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислите после овог сведочења?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не после овог сведочења, нема везе ово сведочење, само са политичком ситуацијом.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам вас добро разумео, извињавам се.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја не сведочим овде из личних интереса, да се разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте били 24. марта у 20 часова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја чујем оптуженог Поповића, извините господине Петронијевићу.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: 24. марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић или Николић, ко ме омета? Онда Николић вероватно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, није, не, ја сам, али ништа нисам изговорио, него сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни изговарати, ни ништа. Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала судија, захваљујем. Где сте били 24. марта у 20 часова 1999. године?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био сам у стану у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где се налази ваш стан у Пећи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тај стан се налази код аутобуске станице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је сад са тим станом?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тај сам стан продо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте њега продали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Продао сам га 2006-2007. године.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте и где задужили униформу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мислим да је то било почетком априла месеца у Пећи у касарни.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У касарни у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У касарни сте задужили у Пећи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 01. априла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Или пре, не могу да одговорим прецизно на то питање углавном чим је почело бомбардовање одмах први, други дан, трећи, тако можда 27.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли сами задуживали униформе?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, била је, сви који су добили позив ми смо у једном дану.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је било људи у том дану?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па било је можда стотињак људи, двестотињак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте познавали неког од тих људи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па познаво сам многе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кога?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па, сад не могу да се сетим кога сад по презимену да кажем али сам познаво.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дајте једно ко је с вама примао униформу после 01. априла у касарни?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па рецимо овај Родић Жарко који је био са мном.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како сте рекли?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Родић Жарко.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Родић Жарко?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је овај што је био с вама на стражи горе?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли још некога?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, није он био са мном на стражи, он је био у другој јединици а са мном на стражи је био овај Бакић, па био је Жарић, тако неки други људи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А Жарић, извињавам се, ја сам побркао.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Кажите ми јесте ли ви служили војску пре тога?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте служили, који род и где?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Служио сам у Пироту, род војске је била пешадија у јединици био сам десетар а после сам као млађи водник изашо из војске, био сам ... заменик командира Карлове.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, имали сте чин резервног официра, односно подофицира?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имао сам чин резервног официра.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте са тим чином били у резерви?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Него?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био сам обичан војник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како то?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ето тако, нисам имао никакво задужење као старешина, већ сам био обичан војник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, били сте у резерви подофицир, односно имали сте чин.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имао сам чин.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А мобилисани сте као обичан војник?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Као обичан војник да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А немате књижицу да се то провери?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Немам, немам војну књижицу, негде ми се изгубила, кад сам је тражио нисам могао да је нађем, не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која је јединица то у Пироту била?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам. У Пироту?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У Пироту је био овај, не знам који пук, али 81. пук, не бих се сетио, знам да је био, тих детаља се не могу сетити.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајте да се вратимо на '99. које јединице су биле у Пећи војне?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Војне?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Никад ме то није интересовало, верујте нити сам пито нити знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте задужили од наоружања?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Задужио сам аутоматску пушку 7,70А аутоматску пушку.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли још нешто задужили?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: И 300 метака.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која је јединица била у којој сте се налазили?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам сигуран, никад нисам ни, није ме никад ни интересовало која је јединица била, нисам верујте, има у евиденцији у Крушевцу где сам ја раздужио наоружање тамо стоји, могу да проверим која је била јединица, знам људе, могу телефоном да зовем да питам, није проблем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мобилишу вас и ви не знате у којој сте јединици?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Подофицир, односно официр.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ето тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Колико се село Љубенић налази од границе?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Налази се ваздушном линијом можда једно 15-20 километара тако, гледано према Ћеравици, ако је ту најближа граница.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте икада пре самог бомбардовања били мобилисани или били у резервној војсци или полицији било какве активности обављали у том правцу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био сам, био сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био сам '86., '84.-'85. године до кад сам радио у Боке Радановић, то је тамо доле на приморју радио сам тамо и онда сам био у резервном саставу месец дана.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чега резервном саставу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па резервном саставу војске.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Војске Југославије.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које јединице?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Југословенска народна армија.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У којој јединици сте били?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте два лица за која сте чули да су припадници ОВК из Љубенића, мало час колико сам ја разумео.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли то два лица или више?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Два, два која ја знам по имену а вероватно их је било и више, то не могу сада да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Што то значи „да их је вероватно било више“?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То значи да су се они често пута, колко сам ја тада, значи '98. година па на '99. често пута и по неко фалио из села и онда сам, ми Срби смо само водили причу и претпоставили да су се они тамо у Глођане код Рамуша Харадинаја налази на обуци али конкретно ко и шта нисмо могли да дођемо до тих података.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте помињали да сте у току бомбардовања одлазили да обиђете своју кућу је ли неко живео у вашој кући?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Није нико.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У овом засеоку између Љубенића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У овом засеоку у Загрмљу не, није нико живео него сам ја становао са породицом у граду у стану али сам ишо сваки дан редовно поподне, можда некад и, али ја сам јако био везан за земљу, радио сам тамо око воћњака, имао сам и базен за наводњавање изграђен тамо, имао сам цистерну за наводњавање, све сам то одржавао иако су бомбе падале ја сам радио земљу и косио сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте ми замерити ја сам помислио да је то баш онако било лагодно време, правите базен, косите, режете воће.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био је направљен базен прије али ја сам одржаво то имање и у току бомбардовања иако су бомбе падале ја сам ишо у слободно време кад сам био овамо ишо сам у село, на крај села се моја кућа налази, не кроз село, нисам пролазио кроз село, него на крају села овамо из правца Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико дуго познајете Слободана Влаховића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Слободана Влаховића сам познавао и пре бомбардовања можда једно три-четири године, он је био директор комуналног и био је директор радиа Пећи и био је активиста у СПС-у, активиста у СПС-у и ја сам се, мало ето, тај СПС био сам и тада као члан СПС и ту смо се негде и гледали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете отишли сте у комунално предузеће по некакву славину, вентил ако сам добро?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ето то ја нешто размишљаам како се то десило баш управо да одем тамо, нешто ме вукло да одем да видим, да узмем ту славину јер сам требо славину да заменим на, једна велика славина, то није славина која може да се нађе у обичној продавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то баш важно.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, није важно али добро, али сам био за ту славину јер сам чуо да они имају ту славину, да могу да код њега набавим, кад ми је то реко ја сам више заборавио на славину и на све.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од кога сте чули да они имају баш те такве славине које вама требају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, шта сада на овај начин Ви оповргавате?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Проверамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта оповргавате?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Проверамо кредибилност исказа сведока по питању времена, помињања одређених особа када је одговарао на питања тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта, шта?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И дао у својој основној изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и питате шта?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја питам ко вам је рекао да они у комуналном имају такав вентил?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја не знам како сам дошо на ту идеју али сам мого да претпоставим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте бар партијски другови, не разумем сад што се малтретирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вас чула за одговор, мада је потпуно небитно али да не буде да причате да вас нико не слуша.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па не могу сад те детаље, у неком разговору.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли то комунално, што нисте отишли у полицију да тражите вентил?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко иде у полицију да тражи вентил?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Пазите није само то комунално, него водовод и комунално али они имају такве системе за наводњавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, одговорили сте водовод и комунално.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Водовод и комунално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Господине Бобот, Ђорђевић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, овде исувише гласно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опомените их судија, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, заиста овакво понашање док колега Петронијевић поставља питања од кључног значаја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Станковић виче, немојте молим вас заиста овако нешто од овог суђења од овог човека који је дошао. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, Ви реците кад су обезбеђени услови, ја сам увек спреман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђени су, само да наставите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Кажите ми где се налазе ти просеци, усеци или како сте их ви већ крстили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, где је видео војнике?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кроз које сте гледали војнике који трче, објасните нам положај у односу на Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не могу сад да се сетим сад из географије како се то стручно каже, то су усеци.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не морате, знамо о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само где се налазе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где се налазе?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Налазе се од врха планине Копривник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: На сваких, има их негде око десетак који су овако те увале.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И то је вододерина у ствари?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Вододерина у ствари, вододерина кроз коју иде вода, иде грађа, тамо кад.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од села Љубенић?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па то је далеко од села Љубенића, ако је то надморске висине 2000 метара, 2100, значи то је одмах село је одмах испод те планине, значи то је одмах из села се иде у те просеке, то је пут који се не користи за пешачење, има путева који овако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је јасно, не морате објашњавати, немојте се трудити да се замарате.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Али су.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само ми реците следеће још, колико сте ви далеко од тог места када видите те просеке горе, усеке?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па моја кућа је одмах испод планине.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од вас?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па то је далеко неких 200-300 метара.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мало час сте поменули километар и по.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па не знам у ком правцу, постоји километар и по према селу Љубенићу а према месту где је моја кућа између два села то је 300 метара, али ако говоримо у правцу где су се дешавале ове.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајде да узмемо да је 300 метара, како ви разликујете униформе УЧК и униформе ваше војне формације за коју не знате како се зове са 300 метара?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: На оно моје излагање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да не буде километар и по.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То је, место се зове Пољенице, од Пољеница до тог места где се виде ти просеци је око километар и по, два. Могуће да су биле и друге униформе, ја не могу сад да тврдим да је то била наша униформа сто посто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мало час сте рекли ја вас то питам.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Али силази су низ те просеке после те пуцњаве, а знамо шта се десило.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли видели кад неког ко је припадник ОВК уживо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Уживо у униформи?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам видео никад.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како знате какве униформе има?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја вам кажем да ли је та униформа на тој даљини личила на нашу или на УЧК то је сасвим сада небитно, по мени, али знам да је била униформа.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте мало час чујете пуцњаву одозго, ситуација онако стресна како сте ви објаснили, продор НАТО-а, страх и тако даље.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Страх је да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И у ком правцу ви идите од тог страха?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја у том правцу идем управо према тој пуцњави где се шта се дешава.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од страха идете тамо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, управо тамо. Ја сам био наоружан имао сам оружје са собом и ишао сам у том правцу и ја сам се осећао неко ко треба сада да се брани од некога, наравно, и ишао сам у том правцу. Кад сам отишо тамо на.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте отишли са намером да зауставите тај продор НАТО-а, колико сам схватио?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па немојте, не да зауставим, да видим откуда, зашто се пуца, ко пуца, шта пуца, знате и онда сам на том месту Пољенице затеко пет људи, шест, који су били српске националности моје комшије Стојковић и Милић, реко сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је био командир саобраћајне полиције у Пећи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Радован Папоњак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Малочас сте рекли да је он био заменик командира.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам сигуран да сте тако рекли, ако нисте рекли...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда се извињавам. Дакле, он је био командир а не заменик?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Командир.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Саобраћајне полиције?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Саобраћајне.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Кажите ми шта то значи репродуктивно становништво?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ја то повезујем с појмом становништво које може да рађа и да прави децу, мислећи на мушко и на женско. Значи мушкарац који може да направи дете и жена која може да рађа, то је за мене репродуктивно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, они који су у фази?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли питали Папоњка? Кад Вам је рекао репродуктивно становништво шта то значи? Или сте Ви сами потражили себи своје објашњење?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја да Вам кажем право, мене то, имао сам осећај да је он кроз ту неку изјаву хтео да да себи на значају. Мислим да је то. Ја нисам много придавао важности оно што је он рекао и нисам веровао, да сам рецимо веровао, значи питање вере, уверења у нешто да сам ја веровао том данас би били ти људи спашени и они који су изгинули и они који сад овде су на оптуженичкој клупи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли икада сем том приликом и када евентуално и од кога чули тај термин да треба уништити, стрељати репродуктивно становништво?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам, нисам. У некој причи можда, не, нисам, нисам. Први пут да чујем тако нешто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па јел Вам није то било чудно? Јел га нисте питали на шта мисли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није. Немојте молим Вас...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам га питао шта му то значи, ја сам прешао преко тога што ми је он рекао...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукотићу немојте значи већ сте одговорили да нисте питали, чудно вам било ал га нисте питали и немојте сто пута једно исто да питате.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте чули да ли је убијена нека жена?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У Љубенић?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Чуо сам али нисам сигуран да је убијена. Чуо сам да је нека жена са двоје деце била горе, не знам. То су рецимо приче које сам чуо од Шиптара које с резервом прихватам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас питам овом приликом када сте чули касније да је толико људи страдало, да је ликвидирано и тако даље, побијено или већ шта. Да ли је међу њима била нека жена?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Албанка?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам ја тада чуо, не. Тада не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Помињали сте неко лице које је умрло у болници раније? Ко је то?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Авдуљ Боби.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он радио тамо у болници?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Он је био земљорадник, пољопривредник. Не, радио је, извињавам се, радио у шумско као шумски радник у шумској радио, то је био мој кум. Ми се, његови родитељи и моји родитељи су били кумови па смо онда и ми наставили ту традицију и та дружења са том породицом била јако интезивна, били смо као једна кућа. Авдуљ Боби, осећам и сад грижу савести, могао сам да му помогнем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Откуд он у болници?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Био је у болници раније.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кога је довезао у болницу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нашла га јединица војна која је патролирала тим путем и он је био рањен и он је повежен у болницу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је био рањен?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па тог дана кад је рањен, тог дана је и пребачен у болницу. Тако сам чуо да је у болници и онда сам ја ишао у болницу сутрадан кад сам чуо да га обиђем. Онда је већ био у мртвачници, није био жив. Хтео сам да видим...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ког дана нисам Вас разумео?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То је било 02. или 03. тако отприлике априла.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која војна јединица га је нашла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која војна јединица га је нашла?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам то. Не знам како, само они су рањени и то они пребацивали и наше и њихове и ту у болницу били.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете у време бомбардовања сте ишли у Љубенић? Ви сте се нормално кретали са униформом и оружјем?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да. Добро, с колима сам ишао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И нисте имали никаквих проблема?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам имао проблема.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте залазили изнад села Љубенић? Шума...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Изнад села Љубенић могу и то да Вам кажем, ја сам овај, долазим код куће и онда сам пошто моја кућа се налази између два села и то у шуми једној, ја сам приметио три-четири човека али то је било можда баш почетком бомбардовања можда се није ово десило још у Љубенићу, срео сам три младића на улици, видим да иду према мени. Ја сам побегао наоружан с пушком. Побегао сам у шуму, не из страха од њих него из страха да нешто не реагују, да их не убијем. Бојао сам се да не пуцам, мислио сам да су то учекајци наоружани и прошли су поред мене. Посматрао сам их с лева, с десна, нисам видео да носе оружје и било ми је лакше. Али су прошли поред мене а ја сам имао оружје. Сад видите да ли је то било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад Вас уопште нисам разумео. Ја Вас питам да ли сте ишли у шуму горе изнад села?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па изнад, изнад куће сам видео да долазе одозго јер се то с моје куће...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па изнад Ваше куће. Ја Вас питам да ли сте ишли у шуму изнад Љубенића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, не изнад. Био сам код моје куће, нисам ишао изнад Љубенића. Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зато Вас и питам. Откуд онда знате ко је био у шуми изнад Љубенића? Цивили или припадници ОВК?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не могу да тврдим ко је био.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Малочас сте тврдили да су цивили у питању.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ово сад што говорим о овој тројици?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не тројица, него малочас у Вашем излагању зато питам.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У мом излагању да. Та тројица, нисам могао да препознам...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не говорим о тој тројици него о цивилима који су у шуми.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте дословно.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Од те три особе које сам срео то су били цивили. Значи, нису били у униформи. Ја сам у мојој глави представу и знам чим је цивил, чим је то шума, чим је то помислио сам да су учекајци онда нисам овај хтео да их заустављам да их испитујем, да...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте чули за случајеве преношења наоружања из Албаније преко границе?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Куда су ти путеви ишли? Куда је преношено то оружје?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То оружје је уношено преко Куксата, овамо горе преко карауле Дева, овај део овамо прелазио преко Кошаре и тако даље.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад су у питању села са ове стране где је...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Кад су у питању албанска села са ове стране, пролазили су ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су неки од тих путева пролазили преко Љубенића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Преко Љубенића не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте чули пре рата да је неко из Љубенића био ухапшен због оружја?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесте. Ал не знам, знам да су били ухапшени, знам. Чуо сам да су били хапшени али не знам сад ко је био.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте спремни са Радованом Папоњакком или Папоњком, немојте ми замерити, да се овде суочите на ове околности које сте данас рекли?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Свакако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Господине Ђорђевићу. Шта је сад? Да видимо само колико још браниоци имају питања и ко од бранилаца. Само Ви? Хајдете, изађите. Ко се још јавља од бранилаца? Од бранилаца нико.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Вукотићу кроз Ваше излагање и одговоре на питање ја сам стекао утисак да Ви осећате неку тежину што нисте помогли Вашим комшијама из села Љубенић а мислите да сте можда могли нешто да урадите.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Управо тако.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел то тако? Овог дана 01.04. када сте са оружјем, имали сте и униформу јел тако?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имао сам и униформу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да. Чули ту пуцњаву негде око подне и срели комшије Србе, ја нисам чуо како се зову ти Срби?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Витомир Стојковић, Ранко Стојковић, Веско Стојковић, Рајко Стојковић и Радован Стојковић. Сећам се добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све браћа?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су браћа?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ту има 15 кућа, све су то Стојковићи рођаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекајте само мало да дође Николић.

Не, нема оптуженог, до тоалета је отишао...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, могу ли ја да искористим ову паузу да се удаљим? Имам замену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате замену, само изволите.

Значи, напушта претрес Петронијевић а мења га Бобот јел тако? А с тим је сагласан Миладиновић? Јесте. Миладиновићу јел сте сагласни? Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Може? На ком тачно месту сте сусрели Ваше комшије? У самом селу Љубенић или поред села, да бисмо могли боље да лоцирамо у односу на догађај који је предмет оптужнице да тако назовем.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ево да поновим господине. Место то се зове Пољенице. Ту углавном су српске куће, то је један заселак села Љубенић – Пољенице. Значи, то је негде од центра од џамије удаљено километар један од центра села.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, неки километар од џамије?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да. Тако да ми нисмо у овим дешавањима како се можда ретко улазило у село и тако даље, у овим ратним дешавањима. Значи, Срби из овог засека.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И шта Вам тачно кажу ова браћа Стојковић кад их Ви чујете везано за ту пуцњаву и коментаришете, они Вам нешто кажу ако се сећате, да нам кажете што верније како сте Ви то чули?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја мислим кад сам им пришао видео сам бледа, уплахирана лица, уплашена. Шта је ово? Каже ово изгледа наши по овим комшијама ударају. Тако ми рече.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Шта комшија?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ови наши по нашим комшијама. Наши по нашим комшијама. Мени то било заиста поражавајуће.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Шта раде наши?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ево каже један међу њима Веско Стојковић каже он је иначе ради у Швајцарској, он је повремено долазио ту. Каже ово што су тражили то су и добили. То што су тражили то су и добили. Тако се изразио. Мени то, не делим мишљење са њим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не. Само да ја видим како сте Ви то схватили. Да ли сте Ви то схватили да не будемо сад окол-наоколо, да се десило убиство Ваших комшија?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Управо тако. Али нисмо могли са сигурношћу да тврдимо, је та пуцњава...

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, добро. Ви сте то тако разумели?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тако сам разумео, ја нисам могао да видим ниједну, нисам апсолутно ниједан леш видео никада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Међу тим Вашим комшијама је 80% људи које Ви познајете? Тамо су и Ваши кумови. И то старо кумство како сам разумео.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Зар Ви нисте осетили потребу да одете да видите шта је са Вашим комшијама и кумовима?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имао сам потребу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Разумете да су убијени?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Имао сам потребу. Да Вам кажем, има једна реч каже страх човеку каља образ често. Ја сам имао страх да одем тамо, страх од нечега. Значи, нисам могао да видим. Нисам смео да одем да видим. Значи, тај страх често пута нас блокира и мене је блокирао страх да видим шта се то десило.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хајде да узмемо да је то тако тог момента. Али Ви у Вашем излагању и одговору на сведочење кажете да за догађај да су побијене Ваше комшије сазнајете два-три дана касније. Шта је у том периоду,

прошао је тај утисак први. Шта се догађа? Зар Ви немате потребу да више сазнате о Вашим кумовима, комшијама, чак ни кума који је рањен у болници не одете да обиђете док је рањен. Шта се то догађа са Вашом савешћу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Управо то, та савест. И пред том савешћу сад одговорам и пред вама. Ништа. Ништа нисам предузео, и тај осећај кривице можда превише преузето на себе, прати ме од тог дана што нисам урадио нешто више. А могао сам, могао сам. Могао сам ето у некаквој својој машти или лудилу шта ја знам, размишљам да сам могао да их спасем. Да сам им рекао они би ме послушали „бежите јер вам нема спаса“ и послушали би ме. Тако да не би било ни овог суђења данас овде.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У Вашем излагању доста сте говорили о Вашем имању, базену, воћњаку и Вашој преданости томе и кући, то што имате у Пећи и Љубенићу и жељи да се тамо вратите и тако даље. Да ли све ово што нисте урадили Вама смета да се вратите и да користите Ваше имање?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Наравно да смета. Да свега тога није било, ја бих био данас у мом селу, у својој кући и са својим комшијама. Ту је направљена велика штета у односима између Срба и Албанаца и то ће да траје дуго. Не знам да ли ће моћи то, генерације сада које живе да избришу из сећања.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нешто код Вашег пријављивања за сведочење није ми јасно. Ја сам прво разумео да сте Ви давали неку изјаву раније па сте сада на питање колеге Петронијевића рекли да нисте, а да сте онда са колегом Мустафом Радоњићијем разговарали око тога. Па не знам како је то ишло. Хоћете да нам кажете како долази до тога да се Ви појављујете и желите да сведочите о догађају у коме сте малтене били у исто време када се то догађало а тиче се Ваших комшија и кумова.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја о том догађају сведочим од оног дана када се то десило на сваком месту и у свакој прилици. Ово је сад можда форма на месту које то сведочење износим, суд. А та потреба за сведочењем је била одувек код мене присутна. Значи, због моје психичке неке потребе или осећаја да треба нешто из мене да изађе што је људско да не трпим, да не прикривам из страха од некога или од нечега. Ја то сад отворено овде причам и пред вама, неоптерећен ничим, нити мржњом нити страхом.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хоћете нешто да нам кажете о том записнику који Вам је дао колега Мустафа Радоњићи у својој канцеларији са суђења да погледате. Па шта сте из тог записника сазнали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па кажем Вам да сам сазнао да је ту било 7-8 људи који су оптужени у том записнику. То сам прочитао, интересовало ме да видим ко су људи. Мене не значе имена ништа, начин на који су, и онда у том записнику...

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Записници са ових суђења су дугачки па нису само имена.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, читао сам. Видео сам у том записнику...

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Шта сте прочитали тамо?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У том записнику сам уочио да постоје њих 40-50 људи који су изгинули. Интересовало ме да видим ко је ту погинуо. Чак сам

видео у том списку да је погинуо један а који је жив, не знам зашто у том списку стоји да је мртав човек а није, него је жив. А има га у списку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Можете да наведете неке од тих да и ми то знамо.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ево Шабан Хусквај он је жив и здрав, ено га у Љубенић живи а пише у списку да је погинуо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел има још неких који пише у списку да су погинули?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам друге уочио. Он чак на једном месту пише као сведок, на другом месту као погинули. Не знам колико је то озбиљно рађен овај записник.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу само још једно питање које је мени остало мало нејасно. Ви знате да су у селу били неки за које сумњате да су УЧК, а јесте ли нешто више говорили о томе да су Ваше комшије неке тражиле заштиту јер су били симпатизери или припадници партије овога Ругове, па да су неке јединице УЧК ако сам ја то добро разумео долазиле да би испровоцирале ту ситуацију, пуцали по том путу прилазном.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Управо тако.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кад се то догађало?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па то се догађало одмах чим је ОВК почео да дејствује по јединицама полиције Србије. Значи, маја месеца 1998. године, то је чиста првокација била кад је пуцано на возило Електродистрибуције, то су урадили УЧК из Глођана јер су ови одбили ултимативно да неће да учествују у јединицама ОВК. То су ми пренели комшије Албанци тада. И онда су они да би запалили ватру у том селу онда су испред тог села пуцали у ово и тада је рађено или убијено једно или двоје, нисам сигуран то ви знате, имате евиденцију. И онда је то је 25. маја, онда су јединице полиције из Пећи реаговале и одмах су по првим кућама дејствовале и тада је погинуло 9 људи из куће Хамзе, из једне куће. Из једне породице, мислим две-три куће су ту биле и онда су мене тај Шабан Хусквај о коме говоримо звао да видим тада маја месеца шта је урадила полиција, онда сам видео да му је кућа сва била избушена са гранатама и било ми јако тешко без обзира на, они су ипак моји комшије, људи с којима сам одрастао. Управо још више терет на мене био зато што су то урадили моји Срби. А могло је да се не уради тако.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Молим Вас само да будемо кратки. Ја ћу покушати да буду кратка питања а Ви кратак одговор. Слободан Влаховић, ови комуналци, јел он жив? Где живи он?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ја мислим, нисам га гледао од тада никад после тога али мислим да је жив, негде сам скоро помињали га на једно место, мислим да јесте жив.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питам Вас зато што Ви Пећанци углавном знате ко се где преселио.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знамо тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, нисте сведок па онда. А овај Паповић Радован?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Папуњак.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Папуњак?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Папуњак знам да, мислим да је жив у пензији, мислим да је негде тамо у Србији, дал он је из Ужица био у Пећи на испомоћ.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање. Какву сте Ви униформу имали? Каква је Ваша униформа била? Маскирна?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: СМБ обична, војничка, чак сам имао...

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Летња, зимска, ратна?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, зимска. Била је онако баш тешка за ношење сећам се да није била...

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Зимска униформа је за рат.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам више питања. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Немају питања. Сад ћете Ви. Само да разјаснимо. Господине Вукотићу да ли сте Ви можда, како је изгледала структура тог текста који сте Ви гледали код пуномоћника? Да ли је то писало записник, да ли су ту била наведена нека имена, како је то изгледало?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мислим да је то у форми записника или нешто тако. Не сећам се, детаља, јер много ствари сам прочитао и у новинама и овамо и онамо и сад не знам у мом сећању одакле се то сад налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се то звало? Да ли се то звало записник тај акт?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Верујте ми, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда видели оптужницу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја само колко могу да замислим да је то записник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви можда видели оптужницу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда видели оптужницу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па знам, прочитао сам ко су тужени. Значи да сам видео оптужницу. Тужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам онда, ако сте гледали списак имена из села Љубенић, па сте уочили да је неко жив а наведен је на списку као да је мртав, хоћете да ми кажете од ових имена која Вам читам сада која заиста пишу у оптужници да ли знате да ли су ти људи живи још увек или не и да ли знате да је неко можда страдао у некој другој прилици или је можда умро пре ове прилике.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја не бих, предложио бих Вам да не читате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате, ако не знате, онда немојте, реците не знам. Значи није то тако много битно.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја само знам ово што сам поменуо за Шабана Хускваја да је он ту написан, да је он погинуо у тим дејствима, али он је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да Вас ја питам и за ово овде још што постоји. Овако ако не знате рећи ћете да не знате Шоши Гани?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате тог човека?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је страдао и где?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ето, касније сам после тога што се десило чуо. Мене из те групе имена највише ме, најбоље памтим Сефера Шошија, Дима Шошија, онда ове браћу Боби, овога Харадинаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ми немамо пазите али ми имамо Шоши Сефера, Шоши...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Шоши Сефер је један тако знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кога сте још рекли?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Шоши Сефер, онда Адем Харадинај, он је био у селу као најмудрији да тако кажем по неким мерилима најмудрији човек, најпаметнији. Он је мировано веће био у село, значи много пута у тим помирама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде овако, немојте нам то причати. Само реците да ли се ова имена која Вам читам да ли сте чули да ли су ти људи страдали у овој прилици или у некој другој? Овако, Шоши Харадинај, Адем и имамо и Хускај Харадинај. Не, Харадинај Адем.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, мој пријатељ био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овако значи, Шоши Дани, Абдулахај Гезим.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Гзим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Добро, њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у тој прилици страдао? Разумете шта Вас питам?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Е сад...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или није страдао? Можда је жив?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Много тражите од мене, ја заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите не знам. Јел жив тај човек сада?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није жив сада?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, он је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Алимехај Хаџи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алимехај Шабан?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам. Знао сам њега, да ли је у тим дејствима погинуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тахирај Ариф?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лока Илир?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рустем Ајсали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзај Рамиз?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Фехим?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Фехим Хусај знам, то је син Шабана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је страдао?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: И он је страдао ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој прилици 01. априла?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У тој прилици, '82 неко годиште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '82 годиште? Нама овде стоји 81.
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Могуће, тако је генерација...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укшинај Ружди?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Укшинај?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ружди.
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ружди, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецај Реце?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Абдулахај Рама?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бушати Бајрам?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алимехај Фадил?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Алимехај? Да, знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел жив он или није?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, он је мртав. То је моја генерација '53. годиште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, '53, нама стоји. Јел он страдао у тој прилици?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесте, у тој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алимехај Шабан?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Алимехај и он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алимехај Хазир?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алимехај Рустем?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боби Бајрам?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Он је страдао у тој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боби Беке?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Бек Боби исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боби Мухарем?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Мухарем Боби да, њих тројица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бушати Адем?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бушати Смаил?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бушати Уке?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам. То је негде исто моја генерација.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '52.
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он страдао тада или?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тада је страдао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзај Селим?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзај Јашар?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзај Цавид?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Харадинај Адем?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Харадин?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Хускај?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Харадин.
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Тафил?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Осман?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Наим?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам. Он је тада страдао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хускај Неке?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Који?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Неке?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Раме?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Рам Хускај? Јесте, знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, тад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је страдао?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тад у том дану.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Исмаил?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, и он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јахмуратај Мушта?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јахмуратај Смаил?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јахмуратај Кадри?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Кадри знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је страдао, добро. Морина Цун?
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ћун.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћун? Па овде пише Цун.
СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ћун Морина јесте '67, '68 годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се пише Ц, Ћ или оно њихово слово?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Оно њихово Ћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чита се Ћ? Добро. Сад ћу то само да обележим.
Морина Риза?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: И Риза његов рођени брат. Ту је можда година разлика између њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад су настрадали?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шоши Сефер?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тада је страдао Шоши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Силај Селаим?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укај Рустем?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Тада и он страдао Рустеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укшинај Рама?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Рам Укшинај, јесте и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алимехај Бајрам?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Бајрам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Хускај Метуш?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Како Хускај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Метуш.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако нама стоји да су ти људи настрадали. Ја сам само искористила прилику да Вас ово питам због тога што сте рекли да је ту неко име које, а он је човек жив. А сада сам Вам прочитала та имена која ми имамо ето због тога и нисмо видели да је ту неко ко је жив. Али свакако ће то тужилац да исправи. То је то што сам ја хтела да Вас питам. И сада Поповић се јавио да још има питања. То је то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Поповић па ћете Ви онда. А Ви ћете ми сугерисати ако сте се уморили или да завршимо оптужени Поповић и евентуално бранилац ако има неко питање па ћемо видети онда шта да радимо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Господине Вукотићу да ли Вам нешто значи име Штавница?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Штавница? Значи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А где се то налази?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То се налази изнад села Белог Поља између Белог Поља и Загрмља ту негде горе.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро. А да ли Вам значи нешто име Котлови?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Котлови?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Котлови, не могу да, не, не значи ми ништа.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А кажете да сте били чувар у магацину '99 јел тако?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да, био сам. Магацини који су на...

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У чијој кући сте били у Бело Поље?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У чијој кући сте били у Бело Поље?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Није ту било кућа, ту смо правили земуницу, у земуницама смо ми били изнад касарне код тих барака.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Е од магацина...

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Од магацина да.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: До Штавнице, куда пролазите?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па ту се, ту се пролази за Штавницу, поред тих магацина може да се стигне до Штавнице. Ја нисам до душе никад био у Штавници, само знам отприлике где се налази, ту има једна кућа ... на Штавницу позната.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чије су то планине?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чије су то планине? Ко је то користио?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То су планине Бјелопољске.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знате где су Котлови?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Е то заиста не знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Котлови се налазе између магацина и Штавнице. А од Штавнице до Ваше куће извише Загрмља, између Загрмља и Белог Поља и магацина шта се налази?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Између Белог Поља и Загрмља?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То је, па прелази се Сушица, то је једна речица која сезонски ту иде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А стрелиште није?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: И стрелиште наравно, војно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли знате ко је погинуо на стрелишту?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Одмах на почетку бомбардовања знам да су, не знам по именима али знам да је било жртава. Двојица су погинула.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли може из Штавнице да се дође до Ваше куће а да се не улази у Бело Поље и у стрелиште?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Може, може.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Може, иде се преко, преко Сушице се прелази онда иде планином све до моје куће може да се дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да питам господина Борковића да ли се консултовао данас пре претреса?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле јесам неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите онда наставите. Седите господине Борковићу. Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Из Штавнице до албанске границе негде ваздушно можда, ајде нека буде пет километара, седам, то је најтежи прелаз који се прелази, који се користио за прелазак на коњској опреми, оружју да се снабдева

ОВК. Управо преко његове куће, поред његове куће се пролазило у Љубенић за Доњи Стреоц, зато га и питам видим да он то не зна или се прави да не зна.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Заиста не знам.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Вукотићу да ли знате шта се десило '98. у децембру месецу у Пећи граду?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: '98?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ако мислите на „Панду“?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја питам да ли Ви знате шта се десило?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ако,једино то, то је један од значајних догађаја био тада.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А знате ли ко је погинуо ту?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Шесторо, седморо дечака.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дечака?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А интересантно, знате ли имена?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па знам.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хоћете рећи овој господи овде?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Молим?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хоћете рећи овој господи овде та имена?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па Радовић, па онда, е сад не могу да се сетим баш свих имена, али.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А интересантно сећате се шиптарских имена у ЉУбенић али се не сећаш српских имена која су погинула од 16, 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Било је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати уопште на ово.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Било је страшно, управо је то последица лудила зуб за зуб, глава за главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу нисте се договарали довољно. Немојте одговарати. Шта значи ова примедба, објасните мени, шта значи ова примедба?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господин тврди да је био у магацину распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма ја сам му читала имена, јесте ли Ви слушали или само.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесам господо, али оћу нешто друго. Он тврди да је био у магацину у Бијело Поље, али не зна ко му је командир а не зна ни касарна да нико живи није био, али хоћу да Вам кажем ко је био командир страже у касарни, човек од 75 година, покојни Владо Бошковић, који је умро на Фрушкој Гори, а Ви то тврдите да не знате.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Знам за Влада Бошковића.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А не знате, па мало пре нисте га поменули да је он био командир, да је он, старци од 20 година су чували, нису чували него једноставно били ту, војника ту није постојало. Немам више питања, а Ви господине Вукотићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место ако немате више питања.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Имам ја судија само једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви имате питања?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Не питање, него заиста сам му рекао више пута да не излази, да не пита, међутим не слуша ме. Ја никакав проблем немам поштована судијо, поштовано веће да напишем ја захтев да ме разрешите ако је то неки проблем у комуникацији између мене и...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште недопустиве су у оваквој судници примедбе да ли се сведок сећа овога или онога, сећање је људско је такво и он се нечега сећа, нечега се не сећа, али примедбе те Албанци, Срби то, то је потпуно депласирано. Господине Ђорђевићу хтели сте неко питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо председнице везано за када сте сведоку диктирали ова имена да ли су живи или нису и на одговор на нека од питања рекао је да то је настрадао у овом догађају. Мене интересује пошто сведок каже да није присуствовао, није видео, у Љубенић није долазио после тога, како зна да се ради о људима који су у том догађају који је предмет оптужбе настрадали? Једноставно питање. Како он то зна, није био, није видео, није долазио после тога, није видео лешеве?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја оно што сам реко реко сам, значи како може да се сазна, то се причало после бомбардовања ко је погинуо, мене је интересовало ко је погинуо ја из тих прича, да ли су то приче рекла казала или су стварне приче, ја не улазим у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је из прича, добро.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Али знам из прича.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се, ја ово повезујем са записником који каже да је у канцеларији Мустафе Радонићија читао и да су то један део тих његових сазнања.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Један од његових сазнања.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Један део тих сазнања. Ја имам примедбу на исказ овог сведока, нећу да образлажем јер мислим да сведок није нама ништа помогао у расветљавању истине а његова потреба да се прикаже као неко ко има грижу савести је мислим само личне природе. То је моје мишљење, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Господине Вукотићу реците ми још следећу ствар, да ли у том селу Љубенић постоји џамија?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ако се иде џамијом ка излазу од села постоји неки шумарак, значи путем, да ли ту постоји неки шумарак?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Па село је цело окружено шумом и шумарцима, тако да у селу саме нема сем воћака, нешто од, значи из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се изађе из села да ли постоји одмах ту нека шумица?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Кад се изађе из села у оном супротном правцу у јужном делу иде се, излази се на главни магистрални пут, од магистралног пута кад се иде овамо према нашој кући онда иде се према селу Загрмље и према планини и тако даље, то је тај други део, правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците ми тог дана када мислите да је то био тај 01.април па сте онда чули пуцање, видели те људе, комшије Стојковиће који су Вам све то рекли, па је после тога Ваш кум, чули сте да је у болници, ишли и видели да је он мртва. Да ли сте тога дана видели војску како иде по путу, српску наравно војску, да ли сте тога дана можда ту у шуми изнад села видели тенкове који су стајали цевима окренути према селу Стреоци?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: То нисам силазио, нисам гледао, нисам у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у том правцу?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Нисам ишо у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на путу када сте долазили од Пећи до села видели војску како долази, како је постављена и неке веће.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Сваког дана су се кретала војна возила на тој релацији испод моје куће на неких километар, то је магистрални пут Пећ-Дечане-Ћаковица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тога дана видели, нас интересује само тај дан?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Баш тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тај дан, да ли се враћају можда у Пећ или да иду као у овом Љубенићу или од Љубенића ка Пећи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Верујте ми ја не могу да се сетим тога, могуће да је било и тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда неки конвој цивила тога дана?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Да, да, колоне цивила су три дана биле ишле, али тога дана конкретно било је цивила који су и ишли према граници из Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пећи?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Из Пећи. Ја сам ту колону, сад могу Вам рећи, значи колону која се кретала из Пећи читавом дужином сам заобилазио, значи непрекидна колона је била, то је неких шест километара и онда сам ја секо колону да уђем десно према својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту можда видели неке од жена и деце из Љубенића?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: У тој колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Не, то су углавном били из чак из Пећи из Митровице из Клине, и тако даље, то су грађани свих делова Метохије ишли тим правцем према Албанији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још има нешто да пита? Да ли Ви имате нешто још да кажете?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Немам ништа, ако има питања одговорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за данашњи долазак, Ви сте дошли из Београда?

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Ја сам дошо из Београда и нисам имао трошкове, имам аутобуску карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се онда Вама захваљујем што сте дошли, овде ћете сада да одете и одморићете се мало овде у Служби за помоћ.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Јесам ли ја слободан што се тиче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, одморићете се мало овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК МАРКО ВУКОТИЋ: Хвала Вам, ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довиђења. Овако, сутра и у четвртак немамо ништа због тога што наравно немамо могућност да у поподневним сатима радимо путем видео конференцијске везе, али осим тога што и раније то наше искуство каже, нама ЕУЛЕКС овога пута уопште није одговорио на захтев да ли ови сведоци које смо послали и тражили да буду саслушани да ли они хоће, неће, да ли хоће да дођу или хоће да путем видео линка дају исказ. Због тога ћемо све њих да позовемо и да пробамо да обезбедимо за следећи пут. Мене сада интересује да ли господин Мустафа може на било који начин онако како смо то раније радили да ове сада сведоке које је предложио у поднеску од 12.марта па је тужилац рекао да је заправо и он преузима тај предлог, и он то подржава и он предлаже све те сведоке, да ли је могуће да Ви тим сведоцима уручите позив онако како то иде по ЗКП-у, и да онда они дођу и да их онда, као и раније што смо радили на граници сачекамо и да их доведемо овде у суд. Да ли је тако нешто могуће?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја могу да им уручим те позиве, а настојаћу да обезбедим и њихов превоз од Пећи до Београда, с тим што не могу да гарантујем да ћу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, ја само питам због тога што рецимо сада смо наишли на ту ситуацију.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Али ћу се побринути за то, надам се да ћу моћи да обезбедим и превоз, па ћу Вам благовремено одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овом ништа нисмо добили, никакав одговор.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Само путем електронске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Адресе, ако хоћете да ми дате да Вас обавестим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавестићете нас наравно да ли они могу или не, и онда на пример можемо некада ако су они расположени да дођу и поподне да закажемо, јер заиста овога пута ЕУЛЕКС апсолутно није ништа одговорио.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја мислим да ће они сви, које сам ја бар предложио, да ће они сви да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда су остали дакле ови сведоци из поднеска Али Никчи, Сали Никчи, или то је Аљи и Саљи, јел тако, Никчи, Шехрије Баља, Фезлије Хисени, Авдуљ Хисени и Хајрије Демаку, затим Фатон Демаку.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Е сад, за ову Хајрије Демаку је мало теже, пошто је она стара жена и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Фатон Демаку?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фатон Демаку је брат, а ово је мајка?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Фатон Демаку је млађи човек, он може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи он би могао и Исмет Авдију из села Јошанице или Јашанице који је возио трактор у којем је била Есма.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да, да, тај је млађи човек, управо ја сам на њега мислио кад сам то говорио, иначе овај Исени што је, то је старији човек и мислим да је болестан нешто од срца, не знам да ли он може да подноси пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Овај Исени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и остају онда ови сви сведоци које смо до сада звали, и који су, за које немамо никакве информације од ЕУЛЕКС-а и у том смислу све њих ћемо онда да позовемо за следећи пут и на тај начин ћемо завршити са сведоцима тужилаштва, делимично и са сведоцима одбране, и имамо сведока Џудовића ја мислим да је предлагала одбрана, ако се, не Крстовића, Крстовића да ја њих, моја грешка. Крстовића је предлагао пуномоћник оштећених и тај предлог је тужилац био сагласан, то је било још раније.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јан исам предложио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је било још раније. Крстовић Владана значи одустајете од тог предлога. Одлично.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја се не сећам да сам га предложио, нисам га ја, не знам. Крстовић, један од Крстовића је у ствари један од тих који је био учесник колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И значи остали су ови сведоци Албанци. Да ли је остао још неко од сведока које су предложили овде оптужени и браниоци. Ако је остао остали су ови сведоци које је предложио Булатовић о којима нисмо одлучили, то су нека два сведока из поднеска из марта месеца. Јел тако?

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ. И сведок Хазири Бериша, он је већ испитиван али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ови сведоци који су раније били, то знам, него питам од ових нових, значи имамо ова два за Булатовића за које нисмо одлучили, тужилац се противи, јел тако, тим сведоцима за Булатовића, прошли пут сте се противили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не противим се сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се не противите? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него ја имам, мене стално прескачете ја не знам шта се дешава. Мађун Алимехај, сећате се да је био у болници, имам сад информацију да је изашао и да је човек потпуно здрав и да је вољан да дође овде, то сам хтео да Вам кажем, ја нисам одустао од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ни рекли, ја сам рекла само да ћемо да проверимо тужиоче са овим сведоцима. А да ли сте Ви проверили да ли би он можда могао да дође, да га сачекамо на административном прелазу, доведемо и вратимо до административног? Питам Вас, може или не може, нисте комуницирали, мислим кад имате те информације за болницу и то, здравствено стање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам информацију преко пуномоћника оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо у том смислу господина Мустафу да замолимо да Ви или господин Матовић.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Колико је мени познато Мађун Алимехај је доста тежак болесник па врло тешко може да он дође овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже да сте му Ви рекли да је изашао из болнице да му ништа не хвали.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја ћу да се интересујем за то, да ступим у контакт са њим и да разговорам и обавестићу Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас замолим онда да Ви или господин Матовић дођете за те позиве у четвртак и да онда, да Вам дамо те позиве да бисте Ви могли да уручите, а ми ћемо наравно опет преко ЕУЛЕКС-а све то да шаљемо онако како то иде регуларно. И сада да Вас замолим да погледате своје роковнике за овако, свакако за дане 03. до 07.јун., понедељак до петак. Ако је ово ушло преко микрофона и евидентирално се путем транскрипта онда можемо да одлучујемо. Онда да вам кажем следеће, уколико. Пре подне, пре подне, јесте. Такође уколико буде, дал и је могуће да било кога од тих сведока обезбедите и за 14. и 15.мај пре подне. Значи то су термини 14. 15. 16. мај они који ће овде да дођу, а све ово овако што ће можда бити видео линк можда долазак и тако даље, остаје за јун месец. Све је пре подне. Не можете.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо све да радимо јуна месеца и ја Вас молим да у том смислу, добићете позиве и онда ћемо да на сваки начин тада пробате да обезбедимо сведоке. Значи јун месец.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ја могу да кажем неке своје термине у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Е сада Поповић и Момић су нешто хтели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, тужилац је нешто хтео. Ја имам неку, молим Вас да водите рачуна о мом календару који гласи 03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да водим рачуна сад јер Стругар прича све време. Кажите сад тужиоче, чекајте да видим шта тужилац има, календар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 03.јуни сам заузет и после 08.јуна сам заузет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо кад је то. 03.јун, зашто сте 03.јуна заузети, немојте да ме натерате да радим онда и у мају, знате, 03.јуна зато што је понедељак, тако сте рекли. Нема толико времена, онда се потрудите да ове тужиоце, заменика Векарића и заменика Шошкића који су били овде на претресу, који су укључени свакако у предмет могу да Вас замене. Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добар дан. Ја Вам морам председнице већа да изнесем свој проблем, ови хоће да ме протјерају, полиција одавде 25.маја значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ће да Вас протерају?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ме протерају у Босну, тако су рекли, ја сам ево овде имате моје о пријави боравишта, али то вриједи само три мјесеца и морам да се одјавим па да пређем у Босну па да се вратим и ја им објашњавам, и знају проблем, и дајем им ово решење и све, каже не знам, јел могу да ме протјерају тако су рекли. Ја бих прешо и вратио се одмах, значи исти дан, то не бојте се да ћу ја игдје, нема проблема, ја што се мене тиче, ето то је то, имам проблем, зато сам се сад јавио, мислио сам биће у мају али међутим до 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се Ви јављате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Звездара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао, јесу ли Вам то рекли Звездара странци или, јел тако Звездара-Одељење за странце или су Вам рекли кад сте се пријављивали?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Кад сам се пријављивао, да, а знате шта је још био проблем, једва су ме и пријавили, каже Ви сте двије године овде, нисте ушли, шта да радимо, онда сам велики проблем имао, зна и адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате ту неки број на пример, или то нешто, тај папир и што држите?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, ово је гдје се ја јављам код њих, ове печате што ми ударају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је на оном решењу, јел тако?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да, и на решењу и нови папир су ми налијепили, нема, само има дан јавио се у ПС Звездара, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е где Вам стављају печате на оно решење Апелације?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јесте и ту и још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте ми оно где сте пријавили боравак. Е овако да видим то само шта је. Е овако, бранилац ово да копира и да поднесе као и ову фотокопију овога решења да се уредно јављао и да нам се обрати са тим да му је речено да 25. мора да изађе, ето то и поднесите то до краја недеље да може да се то пре 01.маја да се уради. Ако имамо, јел имао сад могућност да фотокопирамо? Немамо, ништа.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекли су ми прије значи, на четири, пет дана прије овог мораш да се одјавиш па да пређеш тамо, тако да би се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то ћемо, нека се бранилац обрати па ћемо онда ту бити у контакту за то да то решимо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хвала.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам, не бих се ја јавио и писмено сам Вам рекао да нећу ни кад сведоци било који дође, али јавио сам се због овог господина пошто је живео само сто метара даље од моје зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел га знате?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како не, и она каже да не зна. Живио је код аутобуске станице, ја сам живио у Радосава Бурића, а он је живео само сто метара даље од тога. Он је радио ко порески тачно, он мене можда не зна, али 25 година сам ја живео у Радосава Бурића 6/11 борачка зграда, тачно код аутобуске станице. Због тога сам се и јавио. Иначе реко сам да нећу да се јављам једино кад су заштићени сведоци, а ево сад Вам дајем часну реч да нећу се јавити више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви добили оно решење што сте питали?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте добили, сад ћемо да Вам уручимо то решење, овде да потпишете, оно што сте изгубили.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И дајем Вам часну реч да се нећу до краја завршне речи јавити више уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде сада да се потпишете на ово решење, да га примите. Чекајте да примите решење. Значи 03. 04. 05. 06. 07. јун. Изволите, само да потпише.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Добар дан, хтео сам да се извинем за јуче оно јер сваког нормалног човека би погодила лаж што је господин Рашковић причао према мени, што је изнео да сам оно радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да се извињавате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И зато се извињавам, зато што сам добацио јуче, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте добацили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па са места кад сте ме опоменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И хтео сам још једну ствар да Вас замолим. Пошто док сам био узатвору сестра ми је умрла, и да ли можете да ми дозволите десет до петнаест дана да одем у село да обиђем гроб оца, мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Сестра ми је у Орашцу, родитељи су ми у Раниловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све овде?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, у Шумадији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ако можете да ми дозволите за следећу седмицу да могу, да би се могло да се јавим у понедељак па после понедељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви свакако морате да дођете Ви односно вероватно ће бранилац да дође, да то, јел тако да преузме тај документ, Вама ово што ја сада кажем ништа не значи и том приликом није лоше да напише желим да идем ту и то од тад и тад и тако даље, и онда ћу му уручити Вама или њему ко год буде дошао, напишите то тад и тад где хоћете да идете и Кастратовић и Сокић и то је то.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан поштовани суде, председавајућа да Вас обавестим само против мене се води поступак у Краљеву пред Општинским судом, о стварима које су ми нађене приликом хапшења, па сам се позвао на изјаву сведока А-1, а господин судија из Краљева тражиће службено вероватно преко Вас, не знам да ли сте упознати, то се налази само на од 29.јануара на страни 92/101. Само први пасус то ме интересује, ја сам дао изјаву па само да Вас обавестим о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то суђење?

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја сам имао једно рочиште па сам се позвао на изјаву и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад је одложено.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим да ли је седми месец, чини ми се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За јул месец.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мај или јун, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно мај. У јулу, добро. Онда кад тражи.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Али тражиће он службено, ја сам показао, дао сам му на увид, имао сам то, али не знам, нисам смео да оставим реко сам да тражи преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте, то је била искључена јавност.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. Хвала.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ја бих Вас замолио, пошто гдје сам прије радио, сад та иста фирма почиње да ради 01.маја, иде по цијелој Србији, ако би могли да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Циркус опет.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да возите у циркусу?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па у циркусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Циркус Корона.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па морам да возим, ја немам гдје да радим. Ја не могу физичке послове да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад почиње циркус да ради?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја мислим да ће почети, ја могу код њих, кад год Ви мени дозволите, јер ја сам код њега радио 15 година. И ако може, пазите, ја ћу се опет јавити овде у Смедерево, али ће год циркус гостује ја се тамо пријављујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по колико дуго остаје у једном месту тај цирку?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Зависи сад кад дође у Београд бићемо 15-20 дана, Нови Сад 10 дана, мања мјеста по два, три дана. Али у сваком месту гдје год дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се. Крстићу напишите то и онда ћемо да видимо. Вратите се, вратите се одмах се вратите, искључила сам Вас, вратите се, Крстић ће да напише то, да да доказе за ту регистрацију и тако даље, потврду неку о Вашем запослењу евентуалном, неку могућност запослења, вратите се сад на место, вратите се, али вратите се на место. Вратите се Крстић ће то да напише све. Ајде. Јел чујете шта Вам кажем, то ће све Крстић да евидентира, кажем Вам вратите се на место, па не можете стајати овде и смејати се. Господо дакле, и сувише је данас било топло, тако да ћемо се видети 03.јуна и 09.30 у истој овој судници.

Довршено у 17.15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА